

ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3
ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ทางด้านอาชีวศึกษา : กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

สุภาพร เพียรธัญญกรณ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ - สกุล : นางสาวสุภาพร เพ็ชรธัญญกรณ์
- วัน เดือน ปี เกิด : 3 มีนาคม 2522
- ที่อยู่ : 17/12 ตำบลบางปรอก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
- ประวัติการศึกษา : ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนทุ่งโพวิทยา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครสวรรค์
- โทรศัพท์ : 08-1752-4552
- อีเมล : krujoyaccttc@gmail.com
- ประวัติการทำงาน : 19 มิถุนายน 2543 - 31 มีนาคม 2552 รับราชการ ตำแหน่งเจ้าพนักงาน
การเงินและบัญชี วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
1 เมษายน 2552 - ปัจจุบัน รับราชการ ตำแหน่งครู วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3
ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้าน
อาชีวศึกษา กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
The Attitude of Vocational Students Level 3 in the Academic Year
of 2011 for V-NET: The Case Study of Pathum Thani Technical
College, Pathum Thani Province

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวสุภาพร เพียรชัยบุญกรณ

วิชาเอก

การจัดการทั่วไป

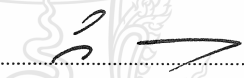
อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจมมารี รักษ์ชูชีพ

ปีการศึกษา

2554

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ บุญจริง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรรัตน์ อินทร์หม้อ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจมมารี รักษ์ชูชีพ)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร)

วันที่ 18 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2555

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้าน อาชีวศึกษา : กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสุภาพร เพียรธัญญกรณ์
วิชาเอก	การจัดการทั่วไป
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เข็มมณี รักษ์ชูชีพ
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบ และศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ของวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจจำนวน 276 ตัวอย่าง ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ความถี่ (Frequency) และสถิติที่ใช้การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรประชากรทั้ง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Samples t-test) และทดสอบสมมติฐาน ความแปรปรวนทางเดียวของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (One-Way ANOVA: F-test) หากผลความแตกต่างจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดย วิธี Least Significant Difference (LSD)

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศมีทัศนคติต่อการทดสอบต่างกันในด้าน พฤติกรรมและด้านความรู้และความคิดของนักเรียน आयุมิทัศนคติต่อการทดสอบต่างกันในด้าน ความรู้สึก ด้านปฏิกิริยาที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ประเภทวิชามีทัศนคติต่อการทดสอบต่างกันในด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และ ความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียน ระบบการศึกษามีทัศนคติต่อการทดสอบต่างกันในด้านความรู้สึก ด้าน ปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุง การเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสมมี ทัศนคติต่อการทดสอบไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

Independent Study Title	The Attitude of Vocational Students Level 3 in the Academic Year of 2011 for V-NET: The Case Study of Pathum Thani Technical College, Pathum Thani Province
Name-Surname	Miss Supaporn Phientanyakorn
Major Subject	General Management
Independent Study Advisor	Assistant Professor Dr. Khemaree Rugchoochip
Academic Year	2011

ABSTRACT

The objectives of this Independent Study were to study the effect of personnel factor to the students attitude in testing and to study the problems in Vocational National Educational Test.

The sample population in this research were the students in Certificate Vocational Education Level 3, the academic year of 2011 at Pathum Thani Technical College, Pathum Thani Province. The data of 276 students were collected to achieve the objectives. The methodology was analysis of data by the Rating Scale for conclusion the Percentage, Mean, Frequency, Independent Samples t-test, One-Way ANOVA: F-test and testing the different by Least Significant Difference (LSD).

The result of the personnel factor were: Genders had the attitude for testing in the different of behavior, knowledge and thinking of the students. Ages had the attitude for testing in the different of feeling, reaction, behavior, knowledge and thinking of the students. Subjects had the attitude for testing in the different of feeling, behavior, knowledge and thinking of the students, the College Education System and evaluation. Education Programs had the attitude for testing in the different of feeling, reaction, behavior, knowledge and thinking of the students, the College Education System and evaluation. School records have the attitude for testing in the non different.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยเมตตากรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ บุญจริง ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เขมมาวี รัชชชีพ อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริรัตน์ อินทร์หม้อ กรรมการ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคณะผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือสนับสนุนแนะนำด้านการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนรายละเอียดต่าง ๆ อันเป็นผลให้งานวิจัยมีความชัดเจน ครบถ้วน และสามารถนำมาประยุกต์ใช้งานได้จริง

ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา บ่มเพาะจนผู้ศึกษาสามารถนำเอาหลักการมาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ นอกเหนือจากนี้ขอขอบคุณผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มอบทุนสนับสนุนพัฒนาบุคลากรตลอดระยะเวลาในการศึกษาของผู้ศึกษา

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ MGX53, MKXS53 และ ACXS53 ทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่อง ตลอดจนให้กำลังใจในการทำ การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ และขอขอบคุณบุคลากร โครงการปริญญาโททุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดช่วงเวลาของการศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ

ขอขอบคุณบุคลากรวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีทุกท่านที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตลอดช่วงเวลาของการศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ ทั้งนี้ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างที่กรุณาสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนได้ความสมบูรณ์ของงาน

คุณค่าอันพึงมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

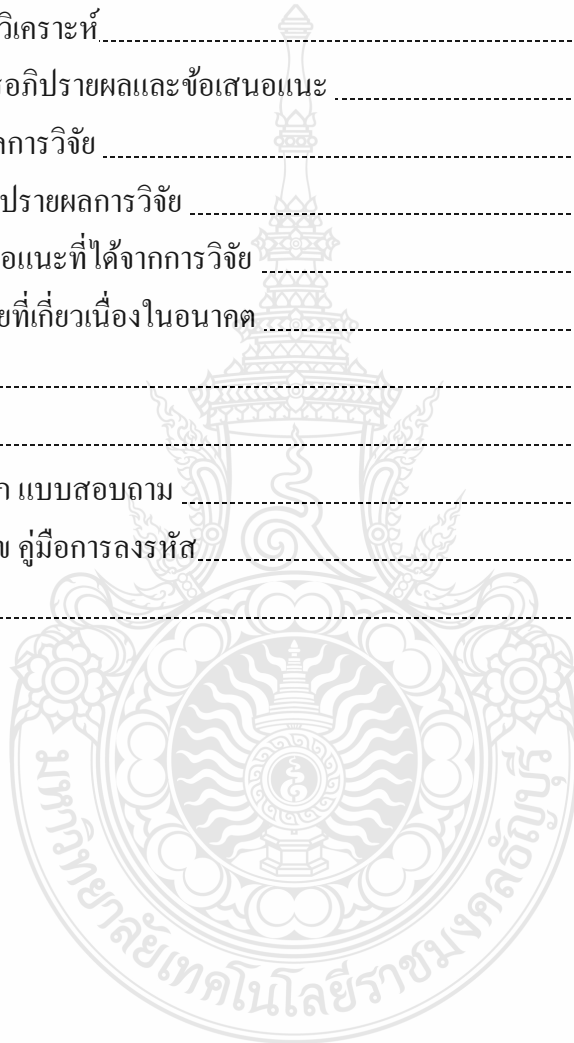
สุภาพร เพียรชัยคุณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย	4
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้	14
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้	23
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายนอก	28
2.5 การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา	30
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
3. วิธีดำเนินการวิจัย	38
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4.2 ผลการวิเคราะห์	44
5. สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	65
5.1 สรุปผลการวิจัย	65
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	68
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	71
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	75
ภาคผนวก ข คู่มือการลงรหัส	80
ประวัติผู้เขียน	91

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงค่าสถิติที่ใช้การทดสอบสมมติฐาน.....	43
4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ.....	44
4.2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามอายุ.....	45
4.3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามประเภทวิชา.....	45
4.4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามระบบการศึกษา.....	46
4.5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	46
4.6 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้.....	47
4.7 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง.....	48
4.8 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านพฤติกรรม.....	49
4.9 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน.....	50
4.10 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา.....	51
4.11 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน.....	52
4.12 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติ ของนักเรียนต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามเพศ.....	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติ ของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามอายุ.....	54
4.14 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติ ของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามประเภทวิชา	56
4.15 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้สึก จำแนกตามประเภทวิชา.....	57
4.16 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านพฤติกรรม จำแนกตามประเภทวิชา.....	58
4.17 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน จำแนกตามประเภทวิชา.....	58
4.18 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา จำแนกตามประเภทวิชา.....	59
4.19 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติ ของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประเภทวิชา.....	60
4.20 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติ ของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามระบบการศึกษา.....	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่ต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติ ของนักเรียนต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม.....	62
4.22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	63

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	องค์ประกอบของทัศนคติ.....	8
2.2	ความสอดคล้องของทัศนคติและพฤติกรรม.....	11
2.3	ช่วงระดับของความรู้ที่จำแนกตามลำดับและประเภทคุณลักษณะ.....	20
2.4	กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก.....	29

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันปัจจัยภายในและภายนอกประเทศส่งผลให้การจัดการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งปัจจัยภายในเกิดจากความต้องการพัฒนาสังคมให้มีความเจริญและทันสมัย ส่วนปัจจัยภายนอกเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง ตลอดจนด้านการติดต่อสื่อสาร ส่งผลให้ประเทศไทยต้องมีการพัฒนาเพื่อปรับตัวให้ทันสมัยทัดเทียมกับนานาประเทศ ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทั้งทางด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง

สำหรับประเทศไทยมีการผลักดันนโยบายเพื่อพัฒนาประเทศสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ โดยเน้นกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (Niche Market) เพื่อให้ประเทศมีศักยภาพและมีความได้เปรียบในการแข่งขัน และเพื่อให้เห็นนโยบายดังกล่าวสามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดี การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษานับว่ามีบทบาทสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพและสมรรถนะสูง เพื่อผลักดันนโยบายให้เป็นไปตามทิศทางดังกล่าว

ในอดีตที่ผ่านมาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษายังมีปัญหาหลายด้าน อาทิเช่น การขาดทิศทางและเป้าหมายในการผลิตและพัฒนาโดยรวม ส่งผลให้การจัดการศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ คุณภาพและสมรรถนะของกำลังคนที่ผลิตยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้หรือสถานประกอบการได้เท่าที่ควร หรือแม้แต่กระแสปริญญานิยมในหมู่เยาวชนและประชาชนทั่วไปทำให้ผู้เรียนด้านอาชีวศึกษามีสัดส่วนลดลง ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนกำลังแรงงานระดับกลางอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง เป็นต้น

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ทำหน้าที่ดูแลการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา โดยมีสถานการศึกษาในสังกัดกระจายอยู่ทั่วประเทศ จำนวน 415 แห่ง มีนโยบายมุ่งเน้นการผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองและสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นับเป็นความท้าทายของการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมก่อนก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community) หรือ AEC ในปี 2558 ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จึงได้วางยุทธศาสตร์การจัดการศึกษา

ด้านอาชีวศึกษา ด้วยการจัดการอาชีวศึกษาที่มุ่งมั่นปรับกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคน ทั้งปริมาณและคุณภาพ แสวงหาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพิ่มขีดความสามารถของครูยุคใหม่ รวมทั้งปลูกจิตอาสาสร้างสรรค์สังคม เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศและมุ่งสู่มาตรฐานสากล เพื่อเตรียมกำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงานของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมุ่งเน้นที่จะผลิตและพัฒนากำลังคนป้อนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคการบริการ ดังนี้

1. การปรับหลักสูตร เพื่อให้การยกระดับสมรรถนะกำลังคน ความสามารถของผู้ประกอบการและแรงงานด้านอาชีวศึกษาเป็นที่ยอมรับในกลุ่มอาเซียน มาตรฐานการอาชีวศึกษา ที่เชื่อมโยงและเป็นที่ยอมรับในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (Thai Vocational Standard Capability Building)
2. การสร้างความร่วมมือในกรอบความร่วมมืออาเซียน ASEAN Plus และ ASEAN Minus ระดับทวิภาคี และพหุภาคี
3. การเป็นศูนย์กลางการศึกษาและฝึกอบรมอาชีวศึกษาในระดับภูมิภาคนานาชาติ (Vocational Education Hub)

ในการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ได้มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา โดยทำความร่วมมือกับสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เป็นการใช้ข้อสอบมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ซึ่งไม่ใช่เป็นการจัดสอบวิชาสามัญเพียงอย่างเดียว แต่จะมีการทดสอบทางด้านวิชาชีพด้วย ซึ่งจะจัดสอบในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์ของการสอบ ดังนี้

1. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546)

2. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา
3. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ

ผู้ศึกษาได้เห็นถึงความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาในครั้งนี้ และตระหนักถึงผลที่จะได้จากการเข้าร่วมการทดสอบของนักเรียนว่าจะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งส่งผลสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพสถานศึกษา (สมศ.) ที่วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีต้องเข้ารับการประเมินในอนาคต

อนึ่ง ในทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา บุคคลที่เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการทดสอบ คือ นักเรียนที่มีสิทธิเข้าร่วมการทดสอบ ทั้งนี้ นับเป็นครั้งแรกที่นักเรียนต้องเข้ารับการ

ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา เพื่อวัดความรู้ความสามารถในการอ่าน เขียน วิเคราะห์ ความมีเหตุผล การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และความรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งหากนักเรียนยังไม่ตระหนักหรือไม่เห็นความสำคัญ หรือมิได้มีการทบทวนความรู้ ซึ่งในการทดสอบนั้น เป็นการวัดประมวลความรู้ของนักเรียน นั้นหมายถึงผลการทดสอบที่ได้อาจจะส่งผลกระทบต่อ วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีไม่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะ ศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) เพื่อให้วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีได้รับรู้ ถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา เพื่อจะได้นำผล ดังกล่าวมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการให้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทวิชา ระบบการศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสมที่ แตกต่างมีผลต่อทัศนคติการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาที่แตกต่าง

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านการเนื้อหา ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น

1.4.1.1 ตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทวิชา ระบบการศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม

1.4.1.2 ตัวแปรเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้ ด้านปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้ และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการ ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

1.4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้เป็นเป็นการศึกษาทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษา ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

1.4.2.2 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 891 คน

1.4.2.3 กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ทราบจำนวนประชากร จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 276 คน และเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกระจาย จึงกำหนดเกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม	จำนวน 139 คน
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	จำนวน 110 คน
ประเภทวิชาคหกรรม	จำนวน 17 คน
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน 10 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ช่วงระยะเวลาในการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

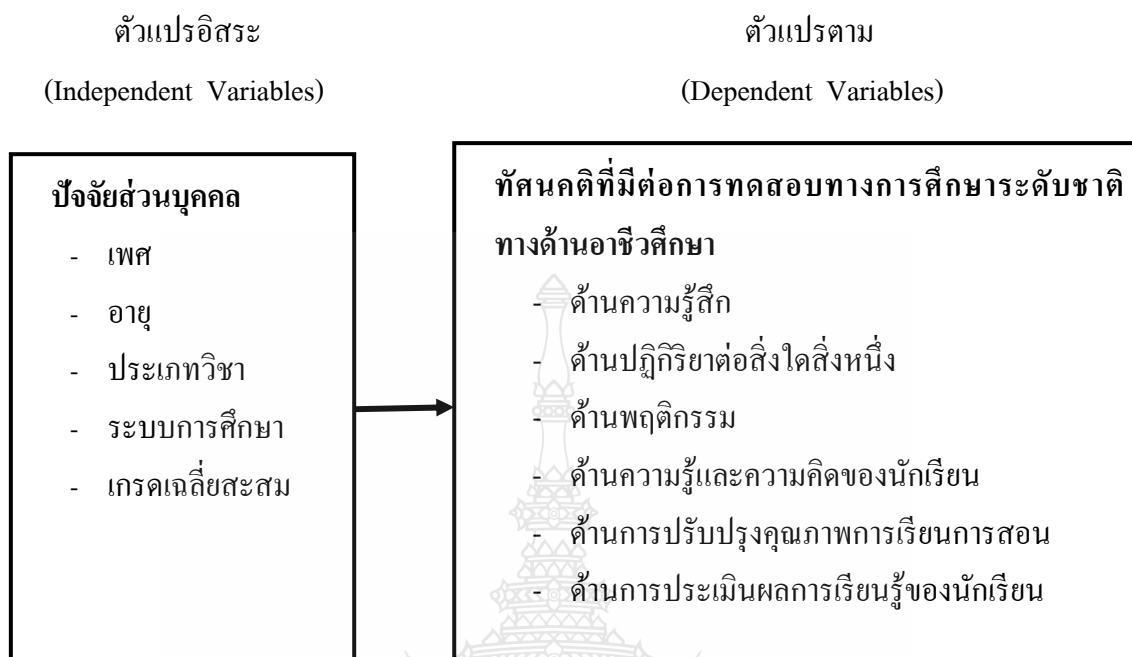
1. ทัศนคติของนักเรียน หมายถึง ความเข้าใจ ความเชื่อ ความรู้สึก และความคิดเห็นที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งด้านบวกและด้านลบ

2. การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หมายถึง การจัดการศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยรับนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือเทียบเท่า เข้ามาศึกษาต่อโดยใช้ระยะเวลา 3 ปี

3. การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา (Vocational National Education Test หรือ V-NET) หมายถึง การทดสอบวัดความรู้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3

4. นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี หมายถึง บุคคลที่ได้ผ่านกระบวนการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงทัศนคติต่าง ๆ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการดำเนินการแนะแนวให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน
3. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การค้นคว้าอิสระเรื่อง ทักษะคตินักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา วิชาชีพศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้
3. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้
4. แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายนอก
5. การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ (Attitude)

วุฒิชัย จานง และคณะ (2527) กล่าวว่า นักจิตวิทยาสังคมได้อธิบายความหมายของทัศนคติไว้ต่าง ๆ กัน เช่น

จี ดับเบิลยู ออลพอร์ต (G.W. Allport) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับทัศนคติว่า ทัศนคติ คือสถานะทางจิตและสถานะทางประสาทเกี่ยวกับความพร้อม ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เป็นตัวนำหรือมีอิทธิพลเหนือการตอบสนองของแต่ละบุคคล ที่มีต่อวัตถุและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

Jonathan L. Freedman et. al. ได้ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึงระบบที่มีลักษณะมั่นคงอันหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก และองค์ประกอบทางด้านแนวโน้มเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ

โสภา ชูพิกุลชัย กล่าวถึงทัศนคติว่า ทัศนคติเป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นและความจริง รวมทั้งความรู้สึกที่เราเรียกว่าเป็นการประเมินค่าทั้งในทางบวกและทางลบ

ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกัน และจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของวัตถุนั้น ๆ ความรู้และความรู้สึกเหล่านี้ มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่ง

นิพนธ์ แจ็งเอี่ยม กล่าวว่า ทักษะคือสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งเราไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง แต่เราก็สามารถรู้ได้โดยดูจากพฤติกรรมของบุคคลว่าตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างไร

จากนิยามต่าง ๆ เหล่านี้ จะเห็นได้ว่ามีประเด็นร่วมที่สำคัญ ดังนี้

1. ความรู้สึกภายใน
2. ความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า ทักษะคือความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกและความเชื่อหรือการรับรู้ของบุคคล กับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมโต้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายทักษะนั้น

อย่างไรก็ตาม ทักษะมีความสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ทักษะเป็นฐานของปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลต่อบุคคล และระหว่างบุคคลต่อสังคม เมื่อบุคคลมีสัมพันธ์ติดต่อกับคนอื่น เขาจะเรียนรู้ไปด้วยว่าทักษะของผู้ที่ติดต่อดังนั้น เหมือนหรือต่างไปจากทักษะของเขาเอง การประเมินทักษะซึ่งกันและกันในลักษณะนี้ช่วยกำหนดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในอนาคต นอกจากนี้ทักษะยังเป็นฐานของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคมด้วย

2. ทักษะเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ เช่น ในช่วงการเลือกตั้งต่าง ๆ มักจะมีการสำรวจทักษะของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงต่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง และการสำรวจนี้สามารถใช้พยากรณ์ผลการเลือกตั้งได้ค่อนข้างแม่นยำ

องค์ประกอบของทักษะ

วุฒิชัย จานง และคณะ (2527) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของทักษะนั้นมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ

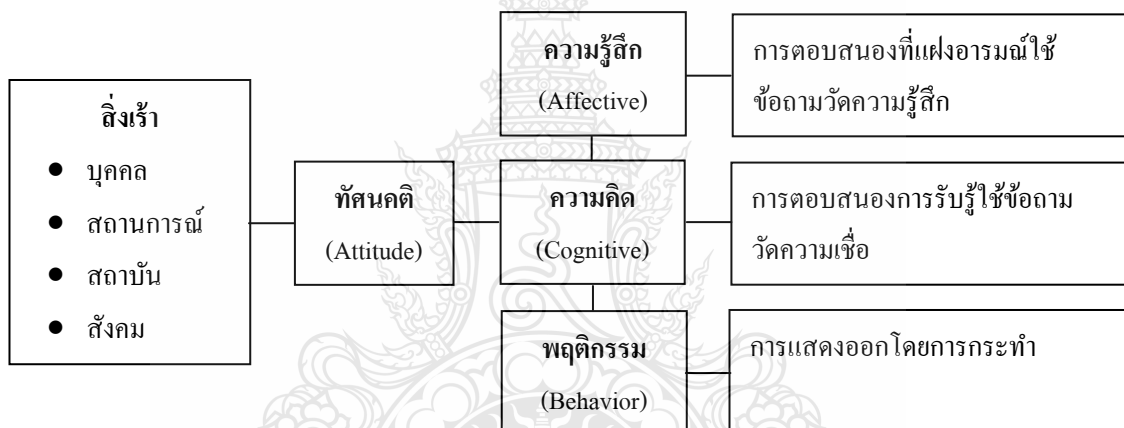
1. การรู้ (Cognition) ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายทักษะ สิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้คือ จะประกอบด้วยความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่าชื่นชมหรือไม่ชื่นชม ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึงความเชื่อในใจว่า ควรจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมายทักษะนั้นจึงจะเหมาะสมที่สุด

2. ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมายทักษะนั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้

บุคคลเกิดความตึงเครียดขึ้น ซึ่งอาจกระตุ้นให้มีปฏิกิริยาตอบโต้ได้หากมีสิ่งที่ยึดกับความรู้สึกมากระทบ

3. แนวโน้มพฤติกรรม (Action Tendency) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคติ ถ้าบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีทัศนคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำร้ายหรือทำลายเป้าหมายนั้นเช่นกัน

ศิริชัย พงษ์วิชัย (2551) กล่าวว่า ทัศนคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ ด้านความเข้าใจหรือความรู้ (Cognitive) ด้านความรู้สึก (Affective) และด้านพฤติกรรม (Behavior) ซึ่งสามารถกำหนดเป็นแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของทัศนคติ

จากแผนภาพที่ 2.1 สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความเข้าใจหรือความรู้ (Cognitive) เป็นองค์ประกอบด้านความเชื่อ ความรู้ ความคิด และความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อเป้าหมายของทัศนคติ จะมีขอบเขตครอบคลุมถึงข่าวสารข้อมูลและความเชื่อที่มีต่อสิ่งของ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ จากอดีต ความเชื่อนี้จะเป็นความเชื่อที่ได้จากการประเมิน ซึ่งมักจะออกผลเป็นแนวโน้มทางใดทางหนึ่งว่า ชอบ/ไม่ชอบ ดี/ไม่ดี มีคุณค่า/ไม่มีคุณค่า

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective or feeling) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก ชอบ/ไม่ชอบ ดี/ไม่ดี ที่มีต่อเป้าหมายของทัศนคติ จะมีขอบเขตครอบคลุมถึงความรู้สึกต่างๆ ตลอดทั้งอารมณ์ ความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายทาง เช่น บุคลิก ท่าทาง อุปนิสัย และสิ่งจูงใจ ความรู้สึกอาจแสดงออกเป็น ดี/เลว เกลียด/รัก ชอบ/ไม่ชอบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior) เป็นองค์ประกอบด้านความพร้อมหรือแนวโน้มที่บุคคลจะปฏิบัติต่อเป้าหมายของทัศนคติ ซึ่งหมายถึงแนวโน้มของการประพฤติหรือการกระทำซึ่งเป็นไปในทางใดทางหนึ่งและจะกลับกลายมาเป็นการเรียนรู้ในสิ่งที่ได้ปฏิบัติตอบ (Learned Responses) และเก็บสะสมไว้ในความทรงจำโดยผ่านส่วนของประสบการณ์ที่ได้รับมาในอดีต (Past Experience)

แบบวัดทัศนคติ

ศิริชัย พงษ์วิชัย (2551) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นตัวการอันหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลให้เกิดการแสดงออกในด้านการปฏิบัติ กลุ่มนักจิตวิทยาและกลุ่มที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติได้ให้ความหมายของทัศนคติในความหมายที่แตกต่างกันไปตามความเชื่อ แต่ที่เป็นที่รู้จักกันดีคือ Shiffman และ Kanuk ได้ให้ความหมายทัศนคติว่า หมายถึง ความโน้มเอียงที่บุคคลเรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ทัศนคติเป็นการแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ ทัศนคติไม่ได้เกิดขึ้น โดยธรรมชาติ แต่เป็นผลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ รวมทั้งค่านิยมของบุคคลและสภาพการณ์แวดล้อม ดังนั้น ทัศนคติจึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทัศนคติจะมีลักษณะคล้ายกับความคิดเห็น (Opinion) ซึ่งมีผู้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่แสดงสภาพความรู้สึกทั่ว ๆ ไป ในขณะที่ความคิดเห็นเป็นสิ่งที่อธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การที่จะทราบถึงทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นเรื่องยาก เพราะไม่สามารถเห็นได้อย่างชัดเจน ต้องใช้วิธีการแปลความหมายของการแสดงออก ซึ่งสามารถจำแนกทัศนคติมี 2 ลักษณะ คือ

1. ทัศนคติทางบวก (Positive) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ยอมรับ อาจทำให้บุคคลอยากทำ หรืออยากเข้าใกล้สิ่งนั้น
2. ทัศนคติทางลบ (Nagative) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยอมรับ อาจทำให้บุคคลชิงชัง ต้องการหนีให้ห่างไกลจากสิ่งนั้น

วิธีการศึกษาทัศนคติ

ในการศึกษาทัศนคติมีวิธีการศึกษาหลายวิธี โดยสามารถใช้เครื่องมือได้ดังนี้

1. แบบทดสอบ (Testing) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลหรือวัดเกี่ยวกับสติปัญญา ความถนัด การเรียนรู้หรือใช้วัดความสามารถในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถจำแนกได้ 3 แบบ คือ แบบความเรียง (Essay Test) แบบตอบสั้น (Short answer test) และแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Item)
2. แบบบันทึกตรวจสอบรายการ (Check Lists) เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการตรวจสอบรายการกิจกรรมต่าง ๆ ว่าเกิดขึ้นตามรายการดังกล่าวหรือไม่

3. แบบสังเกต (Observation) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากการสังเกต โดยไม่ให้แหล่งข้อมูลรู้ตัวว่าถูกสังเกต เพื่อค้นหาความจริงโดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้าของผู้สังเกตโดยตรง

4. แบบสัมภาษณ์ (Interview) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจำนวนไม่มากนัก และต้องการรายละเอียดมาก โดยจะต้องไปพบกับแหล่งข้อมูลโดยตรง ด้วยการสนทนาหรือพูดคุยกันอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่วางแผนไว้ล่วงหน้า การสัมภาษณ์นอกจากได้ข้อมูลตามต้องการแล้ว ยังได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์ในด้านปฏิกิริยาไหวพริบ ท่วงที วาจา อุปนิสัย

5. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่มีจำนวนมาก ซึ่งผู้เก็บข้อมูลไม่จำเป็นต้องไปยังแหล่งข้อมูลโดยตรง ผู้ให้ข้อมูลสามารถอ่านและให้ข้อมูลได้เอง

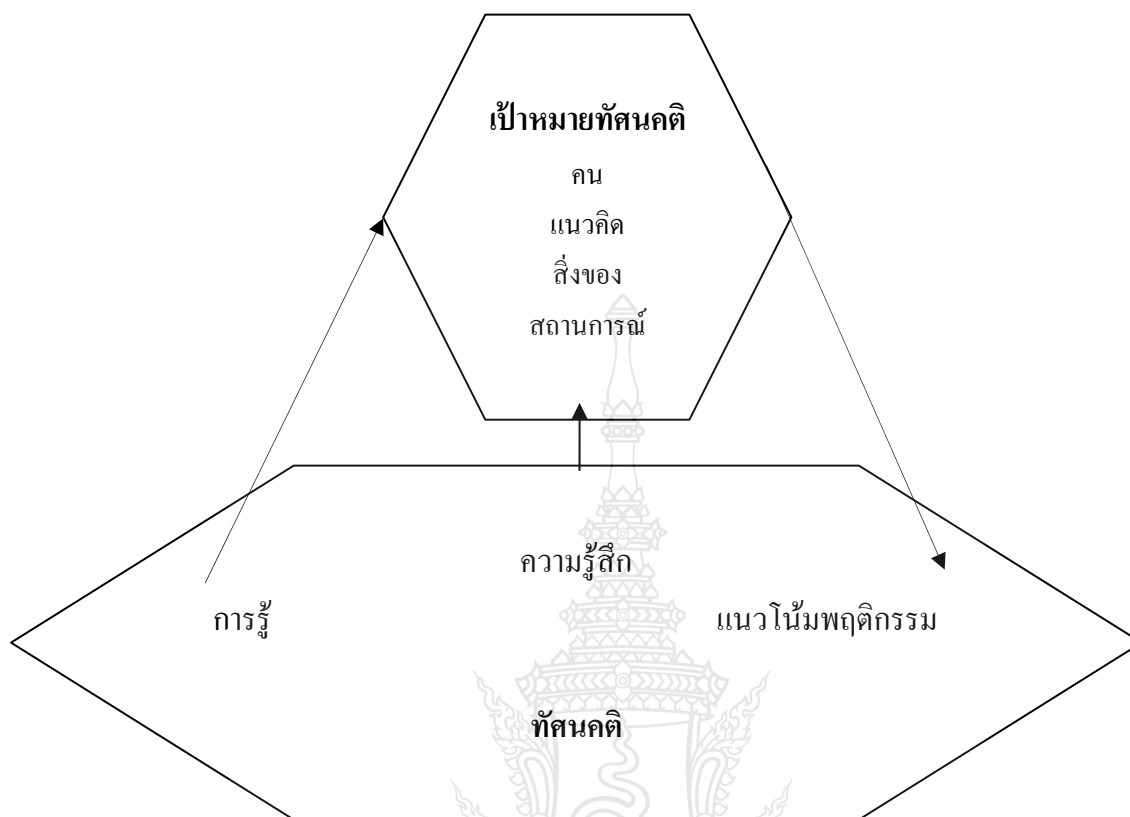
6. แบบสังคมมิติ (Sociometric) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับการวัดความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ภายในกลุ่มหรือหมู่คณะ

7. แบบรายงานตนเอง (Self Report) เป็นวิธีการศึกษาให้เจ้าตัวรายงานความรู้สึกที่มีต่อเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นออกมาว่า ชอบ/ไม่ชอบอย่างไร ด้วยการพูดหรือเขียนบรรยายความรู้สึกของตนเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

8. แบบโพรเจกทีฟเทคนิค (Projective Technique) เป็นวิธีการศึกษาที่ใช้สิ่งเร้าที่กระตุ้นให้บุคคลระบายความรู้สึกหรือความคิดเห็นออกมา

ความสอดคล้องของทัศนคติและพฤติกรรม

วุดิซซ์ จ้านง และคณะ (2527) กล่าวว่าทัศนคติเป็นเสมือนสิ่งที่คุณคนนำมาสานต่อเข้ากับเป้าหมายที่ได้รับรู้หรือพบเห็น ไม่ว่าจะป็นวัตถุสิ่งของ บุคคลหรือแนวคิด สิ่งที่ได้รับรู้หรือพบเห็นนี้ กระตุ้นการรู้แต่หนหลังซึ่งนำมาซึ่งความรู้สึกในทางบวกหรือลบต่อเป้าหมายนั้น และจึงทำให้บุคคลเกิดแนวโน้มที่จะตอบโต้ไปในทางหนึ่งทางใดความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจแสดงได้ดังภาพ

ภาพที่ 2.2 ความสอดคล้องของทัศนคติและพฤติกรรม

จากภาพที่ 2.2 จะเห็นได้ว่า ทัศนคตินั้นมีความสัมพันธ์อยู่กับพฤติกรรมของบุคคล ทัศนคติเป็นแนวโน้มพฤติกรรม เป็นปฏิกิริยาภายในพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นปฏิกิริยาภายนอก ดังนั้น โดยหลักการนี้ ทัศนคติด้านพฤติกรรมที่แสดงออก จึงเป็นสิ่งที่มีความสอดคล้องต้องกัน

อย่างไรก็ตาม ก็อาจมีพลังอื่นจากภายนอกที่ทำให้บุคคลไม่อาจแสดงออกซึ่งพฤติกรรมตามแนวโน้มภายในได้ คือ สถานการณ์หรือปทัสถานทางสังคม ซึ่งทำให้บุคคลไม่สามารถแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคติ พลังขับเคลื่อนนี้ถ้ามีมาก จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกขัดแย้งขึ้นในใจและจะมีผลให้บุคคลหาทางลดความขัดแย้งนั้น โดยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในที่สุดเพื่อให้ความสอดคล้องกับพฤติกรรม ที่แสดงออก จุดสำคัญอยู่ตรงที่ว่า ถ้าไม่มีพลังจากภายนอก บุคคลก็จะมีพฤติกรรมตามทัศนคติของเขา เพราะฉะนั้นหากต้องการจัดรูปแบบหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติก็ต้องหาทางสร้างอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของเขาให้ได้ ปัญหาจึงอยู่ตรงประเด็นที่ว่า จะต้องสร้างพลังนี้ให้แรงสักเพียงใด จึงจะสามารถทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกขัดแย้งขึ้นในใจจนถึงกับเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

วุฒิชัย จานง และคณะ (2527) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติมี ดังนี้

1. ลักษณะของผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยลักษณะท่าทีของผู้นำการเปลี่ยนแปลงหลายประการมีอิทธิพลต่อระดับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ประกอบด้วย

1.1 ความเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หมายถึง การเป็นที่ยอมรับ เป็นที่เชื่อถือในความชำนาญเฉพาะด้านนั้น ๆ ของผู้นำการเปลี่ยนแปลง ถ้าผู้ถูกเปลี่ยนแปลงยอมรับความสามารถ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ระดับการเปลี่ยนแปลงจะมากขึ้น

1.2 ความลำเอียงหรืออคติ ตามปกติคนที่ถูกเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะประเมินอยู่ในใจตลอดเวลาว่า ผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีผลได้ผลเสียอย่างไรหรือไม่ต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของเขา ยิ่งคิดว่าผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีผลได้เสียสูงมากเท่าไร โอกาสการเปลี่ยนแปลงทัศนคติก็จะน้อยลงเท่านั้น

1.3 ความชอบพอคุ้นเคย บุคคลที่ผู้ถูกเปลี่ยนแปลงทัศนคติชอบพอจะสามารถโน้มน้าวใจได้มากกว่า เพราะเหตุนี้จึงได้มีการนำดารากาพยนตร์ที่อยู่ในความนิยมมาเป็นผู้โฆษณาสินค้า เพราะมีโอกาสมากกว่าที่จะโน้มน้าวใจผู้ชมโฆษณานั้น ๆ

2. ลักษณะวิธีการเสนอข้อมูล วิธีการนำเสนอข่าวสารมีความสำคัญไม่น้อยต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การวิจัยพบว่าหากเป็นประเด็นที่ไม่มีความสำคัญต่อผู้ถูกเปลี่ยนแปลงทัศนคติมากนัก การเสนอข้อมูลโดยวิธีให้รายละเอียดมากที่สุดจะทำให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ง่ายและในระดับสูง ตรงกันข้าม ถ้าเป็นประเด็นที่เขาให้ความสนใจมาก การจูงใจเสนอข้อมูลรายละเอียดต่างๆ โดยทันที ก็จะได้รับต่อต้าน และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติจะเกิดขึ้นน้อยมาก แต่หากค่อยๆ เสนอข้อมูลไปเรื่อย ๆ โดยที่ผู้ถูกเสนอรู้สึกว่าคุณเสนอไม่ตั้งใจ ก็จะมีโอกาสเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้มากกว่า

นอกจากนี้ หากเป็นไปได้ควรจะมีการเสนอทั้งส่วนดีและส่วนเสียของผลการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เพราะจะทำให้ผู้ถูกเปลี่ยนแปลงทัศนคติรู้สึกว่าคุณนำเสนอปราศจากอคติ และจึงจะมีโอกาสเปลี่ยนแปลงทัศนคติมากกว่า

3. ลักษณะของผู้ถูกเปลี่ยนแปลงทัศนคติ อาจแยกพิจารณาได้เป็นลักษณะ โครงสร้างทัศนคติและบุคลิกภาพที่สำคัญ ดังนี้

3.1 ลักษณะโครงสร้างทัศนคติของผู้ถูกเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ประกอบด้วย

3.1.1 ความรู้สึกดี ทักษะที่ดีที่มีความรู้สึกดี คือ มีระดับความเข้มข้นมาก จะเปลี่ยนแปลงได้ยาก บุคคลจะพยายามทุกวิถีทางที่จะต่อต้านการเปลี่ยนแปลง การเพิ่มทักษะที่ดีที่มีความรู้สึกดีไปในทิศทางเดิมจะง่ายกว่าการพยายามลดความรู้สึกดีให้มีระดับน้อยลง เพื่อให้หันไปในทิศทางตรงกันข้าม

3.1.2 ความซับซ้อน ทักษะที่ดีที่ก่อตัวขึ้นอย่างง่าย ๆ จะเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า ทักษะที่ดีที่ก่อตัวขึ้นอย่างซับซ้อน โดยเฉพาะเมื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามกับทักษะเดิม

3.1.3 ความคงที่ หมายถึง ทักษะที่ดีที่ฝังใจบุคคล ส่วนประกอบโครงสร้างของทักษะดีชนิดนี้จะมีความสัมพันธ์กันและสนับสนุนซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลาจึงยากจะเปลี่ยนแปลงได้

3.1.4 ความเกี่ยวพันซึ่งกันและกัน ทักษะที่ดีที่มีความเกี่ยวเนื่องอยู่กับทักษะดีอื่น จะยากต่อการเปลี่ยนแปลง หรือหากมีการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงนั้นจะมีผลสะท้อนไปถึงการเปลี่ยนแปลงทักษะดีในส่วนที่เกี่ยวข้องกันอยู่นั้นด้วย ทักษะดีชนิดนี้จะเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน ได้ง่ายกว่าทักษะดีที่อยู่โดดเดี่ยวไม่มีความเกี่ยวเนื่องกับทักษะดีอื่นใด

3.1.5 ความเป็นแกนกลางของค่านิยม ทักษะดีบางอย่างสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมของผู้เป็นเจ้าของ ทักษะดีที่สืบเนื่องจากค่านิยมโดยมีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานค่านิยม จะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามได้ยาก

3.2 ส่วนประกอบของบุคลิกภาพ ส่วนประกอบบุคลิกภาพบางประการ เช่น ระดับความฉลาดเฉลียวที่แตกต่างกัน จะเป็นตัวกำหนดว่า การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นช้าหรือเร็วเพียงใด ผู้ที่ฉลาดน้อยกว่าจะมีพฤติกรรมตามความกดดันของกลุ่มง่ายกว่าและรวดเร็วกว่า นอกจากนี้ ความพร้อมที่จะถูกโน้มน้าก็มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทักษะดีเช่นกัน

4. ปัจจัยสถานการณ์ ได้แก่ อิทธิพลกลุ่มและความระวังก่อนหาความรู้ตัวล่วงหน้า เกี่ยวกับเรื่องของอิทธิพลกลุ่มนั้น ค่านิยมในการเป็นสมาชิกกลุ่มมีความสำคัญมากต่อการเปลี่ยนแปลงทักษะดี ถ้าบุคคลให้ความสำคัญกับค่านิยมนี้มาก เขาก็จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมตามกลุ่ม เพื่อจะได้สามารถรักษาสถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่มไว้ หากบุคคลเชื่อว่ากลุ่มพอใจหรือเห็นด้วยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงจะมีโอกาสเกิดขึ้นได้มากกว่า

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

ศิริชัย พงษ์วิชัย (2551:) กล่าวว่า ความรู้ (Knowledge หรือ Cognitive) หมายถึง สิ่งที่ตั้งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ โดยมีลักษณะต่อไปนี้

1. ความรู้เป็นข้อเท็จจริงที่มีภูมิพิศ สามารถพิสูจน์หรือตรวจสอบได้
2. ความรู้เป็นภูมิปัญญา เป็นผลมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์จากการแก้ปัญหาที่ตั้งสมไว้
3. ความรู้เป็นความสามารถเชิงพฤติกรรมทางสมอง สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543) กล่าวว่า จุดประสงค์การศึกษาทั่วไปที่มีผลต่อการเรียนการสอนและการสอบมากที่สุด คือ จุดประสงค์ทางการศึกษาของ Bloom และคณะ ซึ่งแบ่งจุดประสงค์ด้านใหญ่ ๆ ไว้ 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) ด้านความรู้สึกรู้สึก (Affective Domain) และด้านทักษะกลไก (Psychomotor Domain)

ด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) บลูมได้จำแนกจุดประสงค์ออกเป็นส่วนย่อยพร้อมทั้งรายละเอียดด้านใหญ่ ๆ 6 ด้าน ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถในการระลึกนึกออกสิ่งใดที่ได้เรียนรู้มาแล้ว คือความจำนั่นเอง แบ่งออกเป็น

1.1 ความรู้ด้านเนื้อหา เป็นความสามารถในการจดจำเนื้อหาของสิ่งที่เรียนหรือประสบพบมา แบ่งออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม ซึ่งเป็นความรู้ความจำด้านที่เป็นสัญลักษณ์ ศัพท์ นิยาม ที่ตกลงกันไว้เพื่อใช้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อให้เป็นความหมายที่สะดวก และความรู้เกี่ยวกับความจริง ซึ่งเป็นความสามารถในการจดจำสิ่งที่เป็นความจริงที่เรียนรู้มา ความจริงในที่นี้เป็นลักษณะวันที่ เดือน ปี สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ ที่เกิดขึ้นเป็นจริงมาแล้ว

1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินการในเนื้อหา เป็นความจำในด้านวิธีการจัดระบบ จัดการศึกษา พิจารณาวิพากษ์วิจารณ์ รวมทั้งวิธีแสวงหาความรู้และลำดับชั้นเวลา แบ่งย่อยออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับระเบียบประเพณี ซึ่งเป็นความสามารถในการจดจำประเพณี วัฒนธรรม ธรรมเนียม หรือการกระทำที่เป็นนิสัยยึดถือกันในสังคม หรือในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับชั้น เป็นความสามารถในการจำเพื่อหาส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางแนวโน้ม และลำดับชั้นตอนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความรู้เกี่ยวกับจำแนกประเภท ซึ่งเป็นความจำในเรื่องจัดประเภท กลุ่มชุดของความรู้ในเนื้อหาวิชาความรู้ที่เรียนรู้มา ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ซึ่งเป็นคำจำเกณฑ์ต่างๆ ในการเกิด

หลักการ มโนภาพ ความคิดเห็น และความรู้เกี่ยวกับวิธีการ ซึ่งเป็นลักษณะการจำวิธีการในการค้นหาความรู้จำเทคนิค และกระบวนการต่าง ๆ ที่เคยเรียนมา

1.3 ความรู้เกี่ยวกับความคิดรวบยอด ความจำแบบนี้เป็นความจำขั้นสูงขึ้นไป แบ่งย่อยออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชาและขยายนัยทั่วไป ซึ่งเมื่อสอนหลักวิชาและขยายนัยทั่วไปในหลักวิชานั้น ๆ แล้ว จุดประสงค์นี้ต้องการจะให้จำสิ่งนั้น ๆ ให้ได้ และความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง ซึ่งเป็นระดับที่ให้ผู้เรียนสามารถจำทฤษฎี และโครงสร้างของสิ่งที่เรียนมาแล้วให้ได้

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึงความสามารถในการแปลความ ตีความและขยายความจากสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น แบ่งออกเป็น

2.1 การแปลความ เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจกันง่ายขึ้น

2.2 การตีความ เป็นความสามารถในการสรุปการแปลความ มองภาพส่วนรวมมาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างได้ความ

2.3 การขยายความ เป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยอาศัยแนวโน้มที่มีมาแล้ว

3. การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำหลักวิชาไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์ เรื่องรวมหรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผล และเป็นไปอย่างนั้นอาศัยหลักอะไร การวิเคราะห์แบ่งย่อยออกเป็น

4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ เป็นการวิเคราะห์ว่าสิ่งนั้นอะไรสำคัญ หรือจำเป็น หรือมีบทบาทมากที่สุด ตัวไหนเป็นเหตุ ตัวไหนเป็นผล

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการหาความสัมพันธ์ หรือความเกี่ยวข้องส่วนย่อยในปรากฏการณ์หรือเนื้อหานั้น เพื่อนำมาอุปมาอุปไมย

4.3 การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถที่จะจับเค้าเจื่อนของเค้าเจื่อนของเรื่องราวที่ว่ายึดหลักการใด มีเทคนิค หรือยึดคติใด

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมส่วนย่อยต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นสิ่งใหม่อีกรูปหนึ่ง มีคุณลักษณะ โครงสร้าง หรือหน้าที่ใหม่ แปลกและต่างไปจากของเดิม แบ่งย่อยออกเป็น

5.1 การสังเคราะห์ข้อความ ซึ่งเป็นความสามารถในการสังเคราะห์ข้อความโดยสื่อหรือโดยการพูด การเขียน การวิพากษ์วิจารณ์ หาข้อยุติบางประการ

5.2 การสังเคราะห์แผนงาน ซึ่งเป็นความสามารถด้านการวางแผนหรือการจัดกระทำ การออกแบบหรือการกระทำในลักษณะเดียวกัน

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ ซึ่งเป็นความสามารถในการนำนามธรรมย่อยๆ มาสัมพันธ์กันเกิดเป็นทฤษฎี สมมติฐาน สูตรหรือกฎขึ้น

6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการพิจารณาตัดสิน สรุปเกี่ยวกับคุณค่าของความคิดทุกชนิด เพื่อเปรียบเทียบ หรือมาตรฐานที่กำหนดให้ แบ่งย่อยออกเป็น

6.1 การประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายใน เป็นการประเมินพิจารณาความถูกต้อง สมเหตุสมผล ความสอดคล้อง โดยอาศัยเกณฑ์ภายในของสิ่งนั้นเป็นสิ่งสำคัญ

6.2 การประเมินค่าโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอก เป็นการประเมินที่อาศัยเกณฑ์หรือมาตรฐานจากภายนอกเอาไว้เปรียบเทียบ เกณฑ์เหล่านี้อาจเป็นเกณฑ์ที่สังคมหรือระเบียบประเพณีกำหนดไว้ก็ได้

ในปี ค.ศ.1965 กาเย่ (Gagne) ได้เสนอเงื่อนไขของการเรียนรู้ไว้ 8 ประการ ซึ่งเปรียบเสมือนจุดประสงค์ของการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง โดยมีลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้จากสัญญาณ (Signal Learning) เป็นการเรียนรู้เบื้องต้นที่มีต่อสัญญาณ สัญลักษณ์ หรือสิ่งเร้าทั้งหลายที่ได้รับการสัมผัส

2. การเรียนรู้จากการเร้าตอบสนอง (Stimulus-Response Learning) เมื่อได้รับการสัมผัสในขั้นแรกแล้ว ขั้นนี้เป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่มีอยู่ว่าจะตอบสนองสิ่งใดที่แยกแยะไว้

3. การเชื่อมโยง (Chaining) เป็นการเชื่อมโยงข้อเท็จจริงให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน

4. ความสัมพันธ์ทางภาษา (Verbal Association) เป็นการเรียนรู้ถึงพื้นฐานความสัมพันธ์ทางภาษา โดยระลึกถึงข้อมูลเก่าที่มีความหมายและเกี่ยวข้องกับเรื่องใหม่

5. การเรียนรู้การจำแนก (Discrimination Learning) ขั้นนี้เป็นการเน้นความสามารถด้านการจำแนกสิ่งของที่เรียนรู้มาว่าแตกต่างกันอย่างไร เน้นความเหมือน หรือจำแนกความแตกต่าง อาจจะจำแนกเป็นชนิด ประเภท รูปร่าง พวก เสียง สี ฯลฯ

6. การเรียนรู้มโนภาพ (Concept Learning) เป็นการเรียนรู้ ความคิดรวบยอดของสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากกลุ่มของข้อเท็จจริงทั้งหลาย

7. การเรียนรู้กฎหรือหลักการ (Rule Learning) ในขั้นนี้เป็นขั้นที่เกี่ยวข้องกับการคิดกฎหรือหลักการ โดยอาศัยมโนภาพในขั้นที่แล้ว เพราะกฎหรือหลักการเป็นความสัมพันธ์ของมโนภาพตั้งแต่ 2 มโนภาพขึ้นไป

8. การแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นขั้นที่นำหลักวิชาการทั้งหลายไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

กาย์ และบริก (1977) ได้เสนอการเรียนรู้ในรูปแบบการจัดจำแนก ตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ข้อเท็จจริง (Verbal Information) หมายถึงข้อเท็จจริงทางภาษา เช่น ชื่อ ป้าย เรื่องราวรายการ ฯลฯ

2. ทักษะเชาว์ปัญญา (Intellectual Skill) เป็นการจำแนกสร้างมโนภาพทั้งรูปธรรมนามธรรม การนิยาม การสร้างกฎ และการแก้ปัญหา

3. ยุทธศาสตร์ในการคิด (Cognitive strategies) ได้แก่การแก้ปัญหาแปลกๆ ทั้งรูปธรรมนามธรรม การนิยาม การสร้างกฎ และการแก้ปัญหา

4. เจตคติ (Attitude) เป็นความรู้สึกศรัทธาในการเลือกทำ การเลือกตัดสินใจ และการเลือกเหตุการณ์ เป็นต้น

5. ทักษะกลไก (Motor skill) เป็นการทำงานของกลไกกล้ามเนื้อ การประสานงานที่ดีของกล้ามเนื้อและประสาททั้งหลาย

ด้านความรู้สึก (Affective Domain) คลัททวอล และคณะ (1964) ได้จำแนกขั้นตอนไว้ดังนี้

1. การรับ (Receiving) เป็นขั้นแรกของความรู้สึก แต่ขั้นนี้เป็นเหมือนกับขั้นความจำ เพราะเป็นลักษณะสัมผัสเบื้องต้นได้รู้ได้เห็นเท่านั้น แบ่งย่อยออกเป็น

1.1 การรู้จัก เป็นพฤติกรรมระดับที่นักเรียนรู้จักกับสิ่งเร้าว่าเป็นอะไร เป็นการรู้จักเพียงผิวเผิน ยังไม่คิดว่าสิ่งเร้าที่สำคัญ เป็นเพียงการสังเกตเห็นปรากฏการณ์นั้น โดยปราศจากความสนใจ เช่น การรู้จักสี รูปแบบ การจัดอันดับ รู้สึกไวต่อสภาพสังคม ฯลฯ

1.2 ความเต็มใจในการรับ เป็นขั้นเต็มใจหรือพอใจที่จะรับรู้ มีความโอนอ่อนตามสิ่งที่พบเห็น แต่เป็นเพียงการบังคับใจเท่านั้น เช่น ฟังผู้อื่นพูดด้วยความเต็มใจ อดทนที่จะฟังอะไรให้จบ ยอมรับความแตกต่างของเชื้อชาติและวัฒนธรรม ฯลฯ

1.3 ควบคุมหรือคัดเลือกการเอาใจใส่ ความรู้สึกระดับนี้เป็นความรู้สึกต่อเนื่องจากขั้นที่แล้วแตกต่างออกไปก็คือความรู้สึกที่จะบอกได้ว่าอะไรควรเอาใจใส่ อะไรไม่ควรเอาใจใส่ เช่น ความรู้สึกที่ว่าชอบสิ่งนี้ อยากได้สิ่งนั้น จึงมองในลักษณะควบคุมหรือเลือกมากขึ้น

2. การตอบสนอง (Responding) เมื่อขั้นแรกรับรู้สิ่งใดเกิดความพอใจแล้ว เลือกพอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว พอถึงขั้นที่เกิดจิตใจจดจ่อ นั่นคือเกิดความสนใจ คือชอบกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ การแบ่งความรู้สึกในขั้นนี้แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 การยินยอมหรือการตอบสนอง เป็นขั้นของความรู้สึกขั้นเชื่อฟังหรือยินยอมที่จะทำ แต่อาจจะยังไม่พอเท่าไรนัก

2.2 ความเต็มใจที่จะตอบสนอง เป็นระดับความรู้สึกขั้นร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ ความร่วมมือ ทำตามความต้องการหรือด้วยความสมัครใจ

2.3 ความพึงพอใจในการตอบสนอง เป็นความรู้สึกพึงพอใจในการร่วมกิจกรรมขั้นตอบสนองตอนแรก ๆ เป็นเพียงยินยอมและเต็มใจทำ แต่อาจจะไม่พึงพอใจก็ได้ ความรู้สึกในขั้นนี้จึงลึกลงไปอีกเป็นการยินยอมเต็มใจอย่างพึงพอใจจนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินไปด้วย ซึ่งการแสดงออกถึงความสนุกสนานพึงพอใจนั้น บางคนอาจจะแสดงออกมาให้เห็นได้อย่างเปิดเผย แต่บางคนอาจจะไม่แสดงออกให้เห็นเปิดเผยก็ได้ การประเมินด้านความพึงพอใจจึงต้องระวังเครื่องมือการสอบวัดให้ดี

3. การรับรู้คุณค่าหรือค่านิยม (Valuing) ในขั้นนี้เป็นความรู้สึกรู้คุณค่าของสิ่งของปรากฏการณ์ หรือพฤติกรรม ซึ่งตนเองได้รับซึมซาบมาตั้งแต่ต้น ความรู้สึกอันอาจยอมรับหรือไม่ยอมรับคุณค่าก็ได้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาคุณค่า พฤติกรรมระดับนี้ค่อนข้างจะคงเส้นคงวาในการแสดงความรู้สึกรับรู้คุณค่าสิ่งต่าง ๆ เจตคติเป็นความรู้สึกระดับนี้ แบ่งออกเป็น

3.1 การรับรู้คุณค่า ระดับนี้มุ่งหมายบรรยายคุณค่าของปรากฏการณ์ พฤติกรรม วัตถุประสงค์ของ ฯลฯ ในระดับความเชื่อ ซึ่งอาจให้ความหมายว่าเป็นการยอมรับทางอารมณ์ต่อข้อเสนอหรือคำสอนที่มีพื้นฐานอย่างเพียงพอ

3.2 การชื่นชมคุณค่า ในระดับนี้ไม่เพียงแต่การยอมรับคุณค่า แต่เพิ่มความรู้สึกเอาใจใส่ในคุณค่า หรือค่านิยมนั้นเพิ่มขึ้นอีก เรียกว่าขั้นต้องการคุณค่านี้

3.3 การยินยอมรับ หมายถึงความเชื่อศรัทธาด้วยอารมณ์แน่นอน ผู้ที่มีความรู้สึกระดับนี้จะแสดงพฤติกรรมยึดมั่นอย่างเห็นชัด

4. การจัดระบบคุณค่า (Organization) จากขั้นที่แล้วค่านิยมหรือคุณค่ามีอยู่มากมายแต่ความรู้สึกของคนจะนิยมชมชอบเฉพาะกลุ่มค่านิยมใดนิยมหนึ่ง การจัดระบบในระดับนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งอาจจะจัดระบบเป็นลักษณะหนึ่ง หรืออาจจัดเป็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หรืออาจนำเอาค่าที่เด่นมากหรือกระจายมากมาตัวหนึ่ง ระบบดังกล่าวจะสร้างขึ้นจากค่านิยมส่วนย่อย ๆ นำมาประกอบกัน การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในระยะผู้ใหญ่จะยากกว่าในระยะเด็ก ๆ ระดับนี้แบ่งออกเป็น

4.1 การสร้างมโนภาพของคุณค่า คุณค่าหรือค่านิยมมีอยู่หลายแบบ ความรู้สึกของคน อาจทำให้ค่านิยมที่มีลักษณะเดียวกันอยู่ด้วยกันหรือเกี่ยวข้องกัน เป็นกลุ่มเป็นพวก อันเป็นผลจากการ วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้สึกมาแล้ว เรียกชื่อใหม่กลายเป็นมโนภาพของคุณค่าใหม่ ซึ่งอาจจะ เป็นนามธรรมทางภาษาหรือสัญลักษณ์ก็ได้

4.2 การจัดระบบคุณค่า ในความรู้สึกระดับนี้เป็นการจัดค่านิยมที่สลับซับซ้อนให้อยู่ ในระดับเดียวกัน พวกเดียวกัน เพื่อให้เกิดความสมดุลบางประการ

5. การสร้างบุคลิกลักษณะโดยคุณค่าอย่างหนึ่งหรือคุณค่าซับซ้อน (Characterization by a value or value complex) ในขั้นนี้เป็นขั้นสั่งสมความรู้สึกเป็นรูปแบบมาจนกระทั่งยึดถือเป็นลักษณะ นิสัยเป็นแนวความเชื่อถือศรัทธาแนวปรัชญาชีวิต มีลักษณะส่วนตัวที่เป็นเอกลักษณ์ ประกอบด้วย

5.1 การสรุปอภัยทั่วไปของคุณค่า ระดับนี้หมายถึง ความรู้สึกซึ่งให้ความสอดคล้อง ภายใต้นับระบบของเจตคติและคุณค่าที่เวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นความรู้สึกตอบสนองต่อปรากฏการณ์ที่ เกิดจากการเลือกสรรระดับสูงจากกลุ่มของเจตคติและคุณค่า ตามธรรมดาคนมีเจตคติและคุณค่า มากมายที่คัดเลือกไว้ยึดถือประพฤติปฏิบัติที่เห็นว่าดีงาม เมื่อเกิดเหตุการณ์หรือปัญหาใด ๆ จะเอา ความรู้สึกที่ยึดถือไปแก้ปัญหามโนภาพใหม่ได้

5.2 การสร้างลักษณะนิสัย เป็นระดับขั้นความรู้สึกระดับสุดท้าย ที่ผสมผสานสรุปรวม ความรู้สึกที่ยึดเป็นอุดมการณ์ซึมซาบ ด้วยลักษณะนิสัยของบุคคลมีความคงเส้นคงวา มีความ มั่นคงในความนึกคิด และปรัชญาชีวิต

จากระดับความรู้สึกดังกล่าวยังแบ่งระดับความรู้สึกออกเป็นประเภทตามลำดับ เริ่มด้วย ความสนใจ ความซาบซึ้ง เจตคติ คุณค่า (ค่านิยม) และการปรับตัว ดังสรุปแสดงไว้ในภาพที่ 2.3

1. การรับรู้	1.1 การรู้จัก 1.2 การเต็มใจในการรับ 1.3 ความคุมหรือคัดเลือกการเอาใจใส่	การปรับตัว	ค่านิยม	เจตคติ	ความซาบซึ้ง	ความสนใจ
2.การเอาใจใส่	2.1 การยินยอมในการตอบสนอง 2.2 ความเต็มใจที่จะตอบสนอง 2.3 ความพึงพอใจในการตอบสนอง					
3. การรู้คุณค่า	3.1 การรับรู้คุณค่า 3.2 การชื่นชอบคุณค่า 3.3 การยินยอมรับ					
4. การจัดระบบคุณค่า	4.1 การสร้างมโนภาพของคุณค่า 4.2 การจัดระบบคุณค่า					
5. การสร้างบุคลิกลักษณะ	5.1 การสรุปลักษณะทั่วไปของคุณค่า 5.2 การสร้างลักษณะนิสัย					

ภาพที่ 2.3 ช่วงระดับของความรู้สึกจำแนกตามลำดับและประเภทคุณลักษณะ (Krathwohl, 1964 : 37)

ด้านทักษะกลไก (Psychomotor Domain) เป็นจุดมุ่งหมายการศึกษาที่มุ่งปลูกฝังคนให้มีความคล่องแคล่วว่องไวในการใช้สมองบังคับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อให้ทำงานอย่างมีความสัมพันธ์ การจัดจำแนกด้านนี้ มีนักวิจัยและนักจิตวิทยาทำหลายคน แต่ละคนจัดจำแนกแตกต่างกันไป แต่สรุปส่วนใหญ่แล้วมองในแง่การควบคุมอย่างง่าย การควบคุมเบื้องต้น การควบคุมพอใช้ได้ การควบคุมอย่างดีจะถึงการควบคุมอย่างดีเยี่ยม

Ragsdale (1950) จัดประเภทของกิจกรรมทางการเคลื่อนไหวไว้ดังนี้

1. กิจกรรมกลไกของวัตถุ เป็นการกระทำกับวัตถุโดยตรง เช่น ความเร็ว ความแม่นยำ เป็นต้น
2. กิจกรรมกลไกทางภาษา มองการเคลื่อนไหวหรือความคล่องแคล่วในการพูด การมอง และการเขียน
3. กิจกรรมกลไกทางความรู้สึก เป็นการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้สึกและเจตคติ

จะเห็นว่าการจำแนกของเร็กซ์เดล ถึงแม้จะเป็นกิจกรรมของทักษะการเคลื่อนไหว แต่ก็มองคลุมทางภาษาและความรู้สึกไม่นิยมการกำหนดจุดหมายทางการศึกษามากนัก

Guilford (1958) จัดจำแนกความสามารถทางด้านทักษะกลไก เรียกว่า A system of psychomotor abilities มีอยู่ 7 ด้าน คือ

1. กำลัง (Power)
2. ความกดดัน (Pressure)
3. ความเร็ว (Speed)
4. ความแม่นยำตอนหยุดนิ่ง (Static precision)
5. ความแม่นยำตอนเคลื่อนไหว (Dynamic Precision)
6. ประสานสัมพันธ์ (Coordination)
7. ความยืดหยุ่น (Flexibility)

Dave (1969) จำแนกเป็น 5 อย่าง ประกอบด้วย

1. ขั้นแรกเริ่ม (Intiation)
2. ขั้นจัดกระทำหรือควบคุมการเคลื่อนไหว (Manipulation)
3. ขั้นความแม่นยำแน่นอน (Precision)
4. ขั้นประสาทสัมผัสคล่องแคล่ว (Articulation)
5. ขั้นทำงานเป็นอัตโนมัติ (Naturalization)

การจัดจำแนกของ Simpson's Taxonomy (1972) ก็เป็นลำดับขั้นที่น่าสนใจ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การรับรู้ (Perception) โดยประสาทสัมผัสทั้งหลาย
2. ความพร้อม (Set) พร้อมทั้งสมอง ร่างกาย และอารมณ์
3. การสนองตอบโดยมีผู้แนะ (Guided Response) เป็นการแสดงพฤติกรรมที่อาศัยผู้ช่วยแนะนำ ซึ่งอยู่ในขั้นการเลียนแบบและลองผิดลองถูก
4. การประสานส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย (Mechanism) ซึ่งเป็นการตอบสนองจนเป็นลักษณะนิสัย
5. การตอบสนองขั้นอัตโนมัติ (Complex overt response) เป็นการกระทำขั้นคล่องแคล่ว ว่องไวสูงสุดจนเป็นธรรมชาติ
6. การดัดแปลง (Adaptation) หมายถึงการใช้ทักษะพัฒนาของแต่ละบุคคลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ใหม่ นั่นคือปรุงแต่งทักษะที่ฝึกมาอย่างคล่องแคล่วไปใช้ได้ทุกสถานที่

7. การริเริ่ม (Origination) เป็นขั้นการคิดสร้างสรรค์รูปแบบการเคลื่อนไหวใหม่ๆ การที่จะคิดรูปแบบทักษะใหม่นั้นจะต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะได้อย่างคล่องแคล่วว่องไวเป็นพิเศษ

การจำแนกทางด้านทักษะกลไกยังมีของ Harrow's Taxonomy (1972) ซึ่งค่อนข้างใหม่ การจัดจำแนกแตกต่างกันออกไป โดยจำแนกเป็น 6 ด้าน คือ

1. การเคลื่อนไหวจากปฏิกิริยาสะท้อน เป็นการเคลื่อนไหวที่ได้ตั้งใจมาก่อน เป็นทักษะที่ไม่ต้องเรียนรู้ นำมาเขียนเป็นจุดหมายทางการศึกษาไม่ได้
2. การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานเบื้องต้น เป็นแบบของความเคลื่อนไหวที่อาศัยการรวมกันของปฏิกิริยาสะท้อนเกิดขึ้นในเด็กช่วงปีแรกของชีวิต
3. ความสามารถในการรับรู้ การจัดการเรียนการสอนควรเริ่มจากจุดหมายนี้ เพราะเป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถจำแนกเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวร่างกายตนเองได้
4. ความสามารถทางกาย เป็นความสามารถในการใช้สภาพร่างกายทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. การเคลื่อนไหวอย่างมีทักษะ เป็นการเคลื่อนไหวโดยอาศัยการเรียนรู้และทักษะจากการกีฬา การเต้นรำ และความรื่นรมย์ต่าง ๆ โดยพัฒนาทักษะให้เกิดความคล่องแคล่วแม่นยำยิ่งขึ้น ตั้งแต่เริ่มดัดแปลงทักษะอย่างง่ายขึ้นไปจนถึงทักษะขั้นซับซ้อน
6. การสื่อสารโดยตรง เป็นความสามารถในการสื่อวิธีการเคลื่อนไหว ระดับนี้เป็นระดับสร้างสรรค์

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้

ภัทรา นิคมานนท์ (2529) ได้ให้ความหมายของการทดสอบ การวัดผล และการประเมินผล ดังนี้

การทดสอบ (Testing) เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ทำให้ได้มาซึ่งจำนวนหรือปริมาณของคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่า

กระบวนการทดสอบที่ใช้กันทั่ว ๆ ไปคือ การนำแบบทดสอบซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคำถามไปเร้าให้ผู้สอบแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมา เช่น พูด บอก อธิบาย เขียน กระทำ เป็นต้น ทั้งนี้แล้วแต่ว่าแบบทดสอบนั้นจะเป็นลักษณะใด การตอบก็จะแตกต่างกันออกไป

การทดสอบทำได้หลายวิธี เช่น การทดสอบปากเปล่า ทดสอบภาคปฏิบัติ หรือทดสอบโดยการเขียนตอบ เป็นต้น

การวัดผล (Measurement) หมายถึง การใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่จะค้นหาหรือตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณ หรือคุณภาพ ที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือแทนผลงานที่แต่ละคนแสดงออกมา เช่น การวัดความสูง ชั่งน้ำหนักของเด็ก การให้คะแนนการตอบข้อสอบของนักเรียน เป็นต้น

การวัดผลการศึกษา นอกจากจะใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือนำไปสู่การวัดผลแล้ว ยังมีเครื่องมืออีกหลายประเภทที่จะใช้วัดได้ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบสำรวจ สังคมมิติ เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือแต่ละประเภทก็เหมาะสมที่จะใช้วัดลักษณะแต่ละอย่างแตกต่างกัน แบบทดสอบอาจเหมาะสมที่จะใช้วัดความสามารถทางสติปัญญา แบบสอบถามและแบบสำรวจอาจเหมาะสำหรับการวัดความคิดเห็น หรือสังคมมิติอาจเหมาะสำหรับการวัดลักษณะทางสังคมของบุคคล เป็นต้น

การประเมินผลหรือการประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การนำเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณาเพื่อหาข้อสรุปหรือประเมินค่า เป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ซึ่งผู้ประเมินจะต้องมีข้อมูลมากเพียงพอที่จะนำมาเปรียบเทียบ

ในขณะที่ เสริม ทศศรี (2536) ได้ให้ความหมายของการทดสอบ การวัดผล และการประเมินผล ดังนี้

การทดสอบ (Testing) หมายถึงการใช้คำถามหรือสถานการณ์ ไปเร้าให้ผู้ตอบแสดงความรู้ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ แล้วอธิบายผลการตอบสนองนั้นด้วยมาตรฐานจำนวน หรือการจำแนกประเภทอย่างมีระบบ

การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการกำหนดจำนวน หรือสัญลักษณ์ให้กับคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการจะวัด อย่างมีกฎเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสิน ติราคา ลงสรุปหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ และใช้วิจารณ์พิจารณา ประกอบการพิจารณา หรือหมายถึงการพิจารณาตัดสินความสอดคล้องระหว่างผลการปฏิบัติกับจุดประสงค์

มาตรการวัดผลทางการศึกษา

ภัทรา นิคมานนท์ (2529) กล่าวว่าในการวัดผลข้อมูลที่ได้จากการวัดมี 2 ลักษณะ คือ ปริมาณและคุณภาพ ในการวัดผลทั่วไปนิยมวัดออกมาเป็นตัวเลขหรือข้อมูลเชิงปริมาณมากกว่าสัญลักษณ์อื่น ๆ หรือข้อมูลเชิงคุณภาพ มาตรการวัดที่นิยมกันมี 4 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 มาตรฐานบัญญัติ เป็นการกำหนดชื่อให้กับเรื่องราวหรือสิ่งของต่าง ๆ มาตรการวัดระดับนี้เป็นเพียงแต่การจัดหมวดหมู่สิ่งที่มีลักษณะเดียวกันเข้าเป็นประเภทเดียวกันเท่านั้น นับว่าเป็นมาตรการวัดที่หยาบที่สุด

ระดับที่ 2 มาตรการจัดอันดับ เป็นการเรียงลำดับของสิ่งที่อยู่ในหมวดหรือสกุลเดียวกันให้ลดหลั่นตามลำดับปริมาณหรือคุณภาพ ซึ่งการจัดอันดับในมาตรานี้เป็นเพียงการบอกปริมาณและคุณภาพที่มากน้อยต่างกันเท่านั้น แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าแต่ละอันดับนั้นแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร และแต่ขั้นนั้นห่างเท่ากันหรือไม่

ระดับที่ 3 มาตรการอันตรภาค การวัดในระดับนี้ สามารถแบ่งของที่อยู่ในลักษณะเดียวกันออกเป็นประเภทหรือช่วงที่เท่า ๆ กัน ซึ่งการแบ่งเป็นช่วงเท่า ๆ กันในลักษณะนี้ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการวัดมีความหมายยิ่งขึ้นเพราะสามารถนำคะแนนไปเปรียบเทียบกันได้ แต่มาตรการวัดระดับนี้ยังมีจุดอ่อนอยู่ตรงที่ว่า ศูนย์ที่ได้จากการวัดในมาตรานี้ยังมีใช้ศูนย์แท้ (Absolute zero) แต่เป็นเพียงศูนย์เทียมหรือศูนย์สมมติ (Arbitrary zero) เท่านั้น

ระดับที่ 4 มาตรการอัตราส่วน เป็นมาตรการวัดที่สมบูรณ์ที่สุด คุณสมบัติพิเศษของระดับนี้คือมีศูนย์แท้และมีช่วงคะแนนที่เท่ากัน เรียงขึ้นลงตามลำดับสม่ำเสมอ

หลักการวัดผลการศึกษา

การวัดผลการศึกษาจะมีประสิทธิภาพและได้ผลตามจุดมุ่งหมาย ควรปฏิบัติดังนี้

1. วัดให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ในการวัดผลแต่ละครั้งถ้าผลของการวัดไม่ตรงกับคุณลักษณะที่ต้องการแล้ว ผลของการวัดจะไม่มี ความหมายและก่อให้เกิดความผิดพลาดในการนำไปใช้ต่อไป ซึ่งความผิดพลาดที่อาจทำให้การวัดไม่ตรงกับวัตถุประสงค์มีหลายประการคือ

1.1 ไม่เข้าใจในคุณลักษณะที่ต้องการวัด ผู้วัดมีความเข้าใจในสิ่งที่จะวัดไม่เพียงพอหรือไม่เข้าใจ ทำให้การให้ความหมายหรือคำกักความไม่ตรงตามต้องการ อันเป็นผลคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ได้

1.2 ใช้เครื่องมือไม่สอดคล้องกับตัวแปรที่จะวัด การเลือกใช้เครื่องมือเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากเพราะการใช้เครื่องมืออย่างถูกต้องเหมาะสมยอมทำให้ผลการวัดน่าเชื่อถือและสอดคล้องกับความต้องการ

1.3 วัดได้ไม่ครบถ้วน การวัดที่ดีต้องวัดคุณลักษณะได้ครอบคลุมครบถ้วนตามลักษณะของตัวแปรนั้นๆ

1.4 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะวัดไม่เหมาะสม ในบางครั้งผู้วัดผลมีความรู้ในสิ่งที่จะวัดเป็นอย่างดี รู้วิธีวัดที่ถูกต้องและมีเครื่องมือดีมีความเที่ยงตรงสามารถวัดได้ครอบคลุม แต่กลับเลือกวัดกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกต้องหรือกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีคุณลักษณะนั้นๆ ผลการวัดก็ย่อมไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์เช่นกัน

2. ใช้เครื่องมือดีมีคุณภาพ ผลของการวัดจะเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วัด ถ้าหากเครื่องมือที่ใช้วัดมีคุณภาพไม่ดีพอแล้ว การวัดนั้นก็ให้ผลที่ไม่เกิดคุณค่าใด ๆ

3. มีความยุติธรรม การวัดผลการศึกษาจัดได้ว่าเป็นการวัดตัวแปรทางด้านจิตวิทยาหรือทางสังคมศาสตร์นั้นจะได้ผลดีต้องมีความยุติธรรม สิ่งที่ถูกวัดต้องอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่เป็นไปเหมือน ๆ กัน ไม่มีการลำเอียง

4. แปรผลได้ถูกต้อง การวัดผลทุกครั้งผลที่ได้ออกมาย่อมเป็นตัวแทนของจำนวนหรือระดับของคุณลักษณะที่ต้องการวัดนั้น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผลของการวัดมักออกมาในรูปของคะแนนหรืออันดับที่ แล้วจึงนำผลนั้นไปอธิบายหรือเปรียบเทียบกันจึงจะทำให้ผลการวัดนั้นมีความหมาย การวัดผลนั้นจึงจะเกิดประโยชน์ ซึ่งการแปลผลจะได้ผลดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ในการแปลผลว่าสมเหตุสมผลมากน้อยเพียงไร โดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วและการแปลผลโดยนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นหรือผลงานอื่น ๆ ที่วัดคุณลักษณะเดียวกัน

5. ให้ผลการวัดให้คุ้มค่า การวัดที่ดีนอกจากจะเป็นการตรวจสอบว่าสิ่งที่จะวัดมีคุณภาพเช่นไรแล้ว ยังมุ่งหวังที่จะนำผลที่ได้จากการวัดไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติและปรับปรุงกิจกรรมต่าง ๆ ทางการศึกษาให้ดีขึ้น ดังนั้นในการวัดผลการศึกษาคควรมุ่งหมายของการวัดหลาย ๆ ด้านและพยายามใช้ผลการวัดนั้นให้สนองจุดมุ่งหมายที่วัดเหล่านั้นให้มากที่สุด

จุดประสงค์ของการวัดและประเมินผลทางการศึกษา

ภัทรา นิคมานนท์ (2529) กล่าวถึงจุดประสงค์ของการทดสอบ การวัดผล ประเมินผลทางการศึกษาที่สำคัญมีดังนี้

1. เพื่อจัดประเภทหรือจัดตำแหน่ง (Placement) เป็นการวัดเพื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้จัดประเภทและจัดตำแหน่งได้ถูกต้อง ซึ่งการวัดตามจุดประสงค์นี้มักนำไปใช้ในการแข่งขันหรือเปรียบเทียบ

2. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) เป็นการสอบวัดเพื่อวินิจฉัยหาสาเหตุข้อบกพร่องเพื่อหาทางแก้ไข มักเป็นการสอบเฉพาะเรื่อง จะช่วยให้รู้ข้อบกพร่อง โดยผลของการสอบนอกจากใช้วินิจฉัยว่านักเรียนเก่งหรืออ่อนเรื่องในแง่ ยังใช้วินิจฉัยครูได้ว่าสอนเป็นอย่างไร มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงอย่างไร ทั้งยังวินิจฉัยข้อสอบได้อีกว่ายากหรือง่ายเพียงไรจากการทดสอบนั้น

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับพัฒนาการ (Assesment) เป็นการสอบหรือวัดเพื่อดูว่านักเรียนมีความเปลี่ยนแปลงไปในทางดีขึ้นหรือเลวลงเพียงไร การวัดแบบนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนคนเดียวกันหรือกลุ่มเดียวกันในระยะเวลาต่างกัน ซึ่งการสอบวัดบ่อยๆ ก็จะทำให้ทราบพัฒนาการของนักเรียนได้ ถ้าปรากฏว่าผลเลวลงก็จะเป็นดัชนีชี้ให้เห็นว่าควรได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น ถ้าผลการวัดก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ ก็จะเป็นการสร้างกำลังใจให้แก่นักเรียน ในการวัดผลตามจุดมุ่งหมายนี้ส่งเสริมให้นักเรียนแข่งขันกับตัวเองมากกว่าที่จะแข่งขันกับผู้อื่น

4. เพื่อพยากรณ์ (Prediction) เพื่อนำผลจากการสอบไปพยากรณ์ผลในอนาคต ซึ่งเป็นการวัดที่ยาก ผู้ออกข้อสอบชนิดนี้จะต้องมีความชำนาญเป็นอย่างมาก การสอบวัดตามจุดมุ่งหมายนี้มักนำผลไปใช้ในการแนะแนว หรือการสอบคัดเลือกเรียนต่อ

5. เพื่อประเมินผล (Evaluation) เป็นการวัดเพื่อประเมิน โดยส่วนรวมใช้ในการประกอบการตัดสินใจว่า ดีหรือเลวปานใด เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งการวัดผล ประเมินผลตามจุดมุ่งหมายในข้อนี้มีประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาเพื่อปรับปรุงระบบการจัดการศึกษาให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ของการวัดผลประเมินผลการศึกษา

เสริม ทศศรี (2536) กล่าวว่าผลจากการวัดและประเมินนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการดำเนินงานทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านการเรียนการสอน

1.1 ประโยชน์ต่อผู้เรียน

- เพื่อพัฒนาการเรียนของผู้เรียน

- เพื่อเป็นสิ่งเร้าทางการเรียน
- ทำให้ทราบระดับความสามารถทางการเรียน
- ทำให้ทราบความงอกงามทางการเรียน

1.2 ประโยชน์ต่อผู้สอน

- ช่วยให้รู้พฤติกรรมพื้นฐานของผู้เรียน
- ทำให้ทราบความเด่น-ด้อยของผู้เรียน
- ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนให้ตรงจุด
- ช่วยในการเลือกวิธีสอนและกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม
- ช่วยในการจัดกลุ่มผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม
- ช่วยในการรายงานผลการเรียนแก่ผู้ปกครอง

2. ด้านการแนะแนว

- ช่วยในการแนะแนวด้านการเรียนและอาชีพ
- ช่วยให้ผู้รู้สาเหตุต่าง ๆ ของปัญหาเกี่ยวกับการเรียนและการปรับตัวของผู้เรียน
- ช่วยให้ผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง เห็นปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียน เพื่อร่วมมือกัน

หาทางแก้ไข และส่งเสริมลักษณะเด่นของผู้เรียน

3. ด้านการบริหาร

- ช่วยในการสอบคัดเลือก
- ช่วยให้ผู้รู้สถานภาพทางการศึกษาของสถานศึกษา
- ใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปฏิบัติงานของสถานศึกษา
- ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของสถานศึกษา
- ใช้เป็นข้อมูลสำหรับรายงานผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้ผู้ปกครอง

หน่วยงาน และสาธารณชนที่เกี่ยวข้องทราบ

4. ด้านการวิจัย

- ทำให้มองเห็นปัญหาในการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาที่ควรจะหาคำตอบด้วยวิธีการวิจัย
- ทำให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับใช้ในการวิจัย

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายนอก

ระบบการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก คือ การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อมุ่งให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ผู้ประเมินภายนอกหรือคณบดีหรือคณาจารย์มีความเป็นอิสระ และเป็นกลาง ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งกับการประเมินคุณภาพภายนอกจะนำไปสู่การเข้าถึงคุณภาพการศึกษาด้วยความเป็นกลาง เพื่อสร้างสรรค์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างแท้จริง

การประเมินภายนอกของ สมศ. เป็นการประเมินโดยใช้รูปแบบ "กัลยาณมิตรประเมิน" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

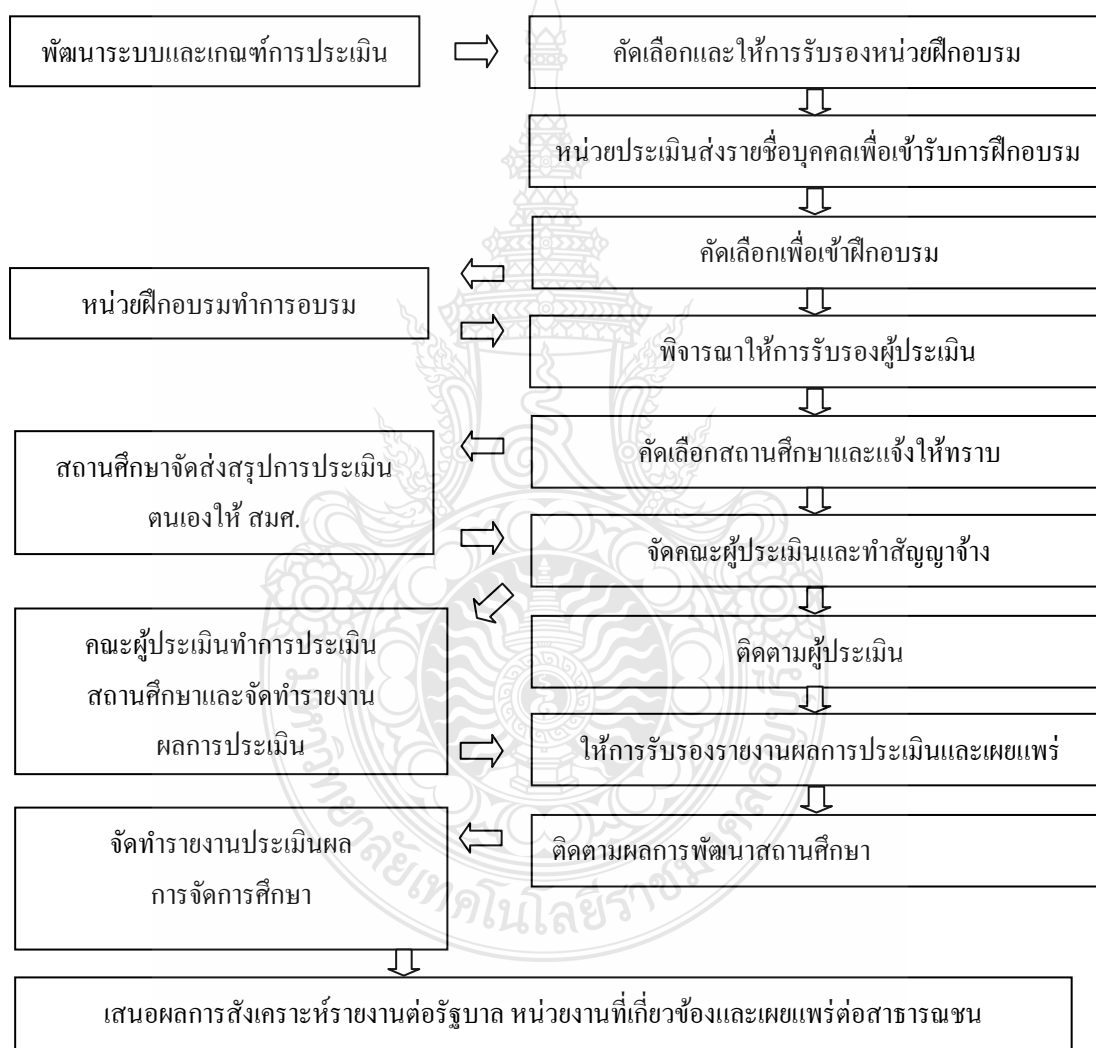
1. เพื่อตรวจสอบ ยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นจุดเด่น-จุดด้อยของสถานศึกษา เงื่อนไขของความสำเร็จ และสาเหตุของปัญหา
3. เพื่อช่วยเสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
4. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง
5. เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

การประเมินคุณภาพภายนอก มีความสำคัญและมีความหมายต่อสถานศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน ดังต่อไปนี้

1. เป็นการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาเข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานและพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพอย่างต่อเนื่อง
2. เพิ่มความมั่นใจและคุ้มครองประโยชน์ให้ผู้รับบริการทางการศึกษาว่าสถานศึกษาได้จัดการศึกษามุ่งสู่คุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสามารถ และมีความสุขเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

3. สถานศึกษาและหน่วยงานที่กำกับดูแล เช่น คณะกรรมการสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนท้องถิ่นมีข้อมูลที่จะช่วยตัดสินใจในการวางแผนและดำเนินการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการและบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับนโยบายมีข้อมูลสำคัญในภาพรวมเกี่ยวกับคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาทุกระดับทุกสังกัด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแนวนโยบายทางการศึกษาและการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 2.4 กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอก

2.5 การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา (Vocational National Education Test หรือ V-NET) หมายถึง การทดสอบวัดความรู้มาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา ที่จะจบระดับชั้น ปวช.3 โดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษาเทียบได้กับการทดสอบ O-NET ของนักเรียนสายสามัญที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6

โดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546)

2. เพื่อนำผลการสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน

3. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชาติ

อาจกล่าวได้ว่าการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา เป็นการสอบวัดมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาในการที่จะทราบมาตรฐานการเรียนการสอนของครูและนักศึกษา อีกทั้งผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของครู อันจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นได้ รวมทั้งการนำผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

ในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา นั้นจะสอบในรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง พ.ศ. 2546) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่า 102 หน่วยกิต ประกอบด้วย

1. วิชาสามัญ ไม่น้อยกว่า 26 หน่วยกิต

2. วิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 66 หน่วยกิต

3. วิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต

ฉะนั้นข้อสอบจะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้อสอบวิชาสามัญ (ประกอบด้วย 6 วิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา) ในอัตราร้อยละ 30 และข้อสอบวิชาชีพตามสาขาวิชาที่เรียน ในอัตราร้อยละ 70

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา เป็นการดำเนินงานร่วมกันของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) สำหรับผู้ที่รับหน้าที่ในการออกข้อสอบ คือ ศึกษานิเทศก์และครูผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา

โดยการออกข้อสอบนั้นอยู่ภายใต้กรอบและการดำเนินการของ สทศ. ส่วนการจัดสอบนั้นดำเนินการผ่านทางเครือข่ายของศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษาประจำภาค และอาชีวศึกษาจังหวัด โดยอยู่ภายใต้การจัดการของ สทศ.

**จำนวนข้อสอบแต่ละวิชาของการทดสอบด้านอาชีวศึกษา
สมรรถนะพื้นฐานและการเรียนรู้ ระดับ ปวช.**

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
1	การสื่อสารรู้เรื่องด้วยภาษาไทย	20	20	
2	การสื่อสารรู้เรื่องด้วยภาษาอังกฤษ	20	20	
3	ความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์	20	10	
4	ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์	20	10	
5	ความรู้เรื่องสังคมศึกษา	20	20	
6	ความรู้เรื่องสุขภาพพลานามัย	20	20	
7	ความรู้เรื่องอาชีพในประเทศไทย	10	20	
8	ความรู้เรื่อง ICT	10	20	
9	สมรรถนะเพื่อการเรียนรู้	10	10	
	รวม	150	150	90 นาที

สมรรถนะพื้นฐานวิชาชีพ ระดับ ปวช.

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
10	วิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ	37.5	25	
11	การเงินส่วนบุคคล	37.5	25	
12	พลังงานและสิ่งแวดล้อม	37.5	25	
13	ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ	37.5	25	
	รวม	150	100	90 นาที

สมรรถนะวิชาชีพประเภทวิชา ระดับ ปวช.

1. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

1.1 สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล โลหะการ
การพิมพ์ แวนตาและเลนส์ การต่อเรือ ผลิตภัณฑ์ยา

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
14	อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (ร่วมอุตสาหกรรม)	50	30	
15	เขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น	50	30	
16	งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น (ร่วมอุตสาหกรรม)	50	30	
	รวม	150	90	90 นาที

1.2 สาขาวิชาการก่อสร้าง : สาขางานก่อสร้าง เครื่องเรือนและการตกแต่งภายใน
สถาปัตยกรรม สักรวจ

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
	อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (ร่วมอุตสาหกรรม)	50	30	
17	วัสดุก่อสร้าง	50	30	
18	เขียนแบบเบื้องต้น	50	30	
	รวม	150	90	90 นาที

1.3 สาขางานโยธา

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
	อาชีวอนามัยและความปลอดภัย (ร่วมอุตสาหกรรม)	50	30	
19	เทคนิคก่อสร้าง 1	50	30	
20	ไฟฟ้าเบื้องต้น	50	30	
	รวม	150	90	90 นาที

2. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
	อาชีพอนามัยและความปลอดภัย (ร่วมอุตสาหกรรม)	50	30	90 นาที
	งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น (ร่วมอุตสาหกรรม)	50	30	
21	วัสดุเส้นใย	50	30	
	รวม	150	90	

3. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
22	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ	51	51	90 นาที
23	การใช้โปรแกรมประมวลผลคา	20	20	
24	บัญชีเบื้องต้น 1	47	47	
25	การขาย 1	32	32	
	รวม	150	150	

4. ประเภทวิชาศิลปกรรม

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
26	องค์ประกอบศิลปะเบื้องต้น	50	50	90 นาที
27	การวาดเขียนเบื้องต้น	50	50	
28	สุนทรียศาสตร์เบื้องต้น	50	50	
	รวม	150	150	

5. ประเภทวิชาคหกรรม

5.1 สาขาวิชา ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ คหกรรมศาสตร์

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
29	ศิลปประดิษฐ์ (ร่วมคหกรรม)	50	30	90 นาที
30	ผ้าและการแต่งกาย	50	30	
31	อาหารและครอบครัว	50	30	
รวม		150	90	

5.2 สาขาวิชาเสริมสวย

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
	ศิลปประดิษฐ์ (ร่วมคหกรรม)	50	30	90 นาที
32	ศิลปะและการออกแบบ	50	50	
33	เศรษฐศาสตร์ครอบครัว	50	20	
รวม		150	100	

6. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
34	อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	55.5	37	90 นาที
35	พฤติกรรมนักท่องเที่ยว	34.5	23	
36	ศิลปการให้บริการ	22.5	15	
37	ศิลปะวัฒนธรรมไทย	22.5	15	
38	การพัฒนาบุคลากรภาพ	15	10	
รวม		150	100	

7. ประเภทวิชาเกษตรกรรม

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
39	หลักพืชกรรม	52.5	35	
40	หลักการเลี้ยงสัตว์	52.5	35	
41	อุตสาหกรรมเกษตรเบื้องต้น	45	30	
รวม		150	100	90 นาที

8. ประเภทวิชาประมง

ลำดับ	รายวิชาย่อย	คะแนน	จำนวนข้อ	เวลา
42	การประมงทั่วไป	75	50	
43	การจัดการวัตถุดิบสัตว์น้ำ	55	30	
44	ช่างประมงเบื้องต้น	20	20	
รวม		150	100	90 นาที

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปานทิพย์ ปุรณานนท์ และทัศนีย์ เกริกกถธร (บทคัดย่อ : 2011) ได้ศึกษาปัจจัยทำนายสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยผู้เรียน ได้แก่ เกรดวิชาวิจัยทางการพยาบาล ทัศนคติต่อการเรียนภาคปฏิบัติที่เน้นการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ปัจจัยด้านผู้สอน ได้แก่ การรับรู้ต่อพฤติกรรมการสอนทางคลินิกของอาจารย์ และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การรับรู้ต่อสิ่งแวดล้อมในการเรียนและการสอนภาคปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ของนักศึกษาพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และตัวแปรทุกตัวสามารถร่วมกันทำนายสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ของนักศึกษาพยาบาลได้ร้อยละ 39.60

อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์ และคณะ (บทคัดย่อ : 2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐ กรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติ ความสนใจในวิชาชีพ ทักษะพื้นฐานและความรับผิดชอบส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ณัฐชา วัฒนาวีไล และคณะ (บทคัดย่อ : 2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 : กรณีศึกษานักเรียนคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 77.46 จาก 100 คะแนน) โดยค่าเฉลี่ยของแต่ละปัจจัยเป็นดังนี้ ปัจจัยผู้สอน (ค่าเฉลี่ย 4.49 จาก 5 คะแนน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยภูมิหลังของผู้เรียนด้านแรงเสริมจากบิดา มารดา (ค่าเฉลี่ย 4.21 จาก 5 คะแนน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัจจัยสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 4.11 จาก 5 คะแนน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และปัจจัยผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 3.97 จาก 5 คะแนน) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

จากการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยภูมิหลังของผู้เรียนด้านความรู้ พื้นฐานเดิม ปัจจัยผู้เรียนด้านนิสัยการเรียน ทัศนคติต่อวิชาเรียน ความมุ่งมั่นในการใช้ประโยชน์ และตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนปัจจัยผู้สอนและปัจจัยสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Sibson Consulting (สุภาพร และคณะ 2551) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรักษาผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงได้แก่ ค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน สวัสดิการ ความพึงพอใจในงาน การยอมรับนับถือ และโอกาสในการพัฒนาสายงานอาชีพ

Wuthiphong และคณะ (2008) ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะที่มีประสิทธิภาพของครูจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียนภาคปฏิบัติที่ดีของนักศึกษา

อำภา กันทะเพ็ง (2546) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรด้านอาจารย์ในเรื่องความรู้ด้านการพยาบาล ความชำนาญในการปฏิบัติการพยาบาล และความสามารถด้านการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาล

Stile and Dorsey อ้างถึงใน Flaherty (1956) พบว่า เมื่อครูสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ในการเรียนให้เด็กทุกคนได้มีส่วนร่วมกันในการวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนเด็กจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ส่งผลให้เด็กมีแรงจูงใจและความสนใจในการเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ภูมิศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงทักษะคิดของนักศึกษาที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา โดยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ของวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีที่มีสิทธิเข้าทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา จำนวนรวม 891 คน ได้แก่ นักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 449 คน ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 354 คน ประเภทวิชาคหกรรม จำนวน 55 คน ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมด 891 คน ที่มีสิทธิเข้าทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา จึงคัดเลือกโดยวิธีการของ Taro Yamane (อภินันท์ จันตะนี, 2545 : 82) ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ

n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	คือ	ขนาดของประชากร
e	คือ	ความคาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการทดสอบ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ดังนั้น ขนาดของ
กลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{891}{1 + (891 \cdot (0.05)^2)}$$

$$= 891$$

$$= 891$$

$$= 276$$

n = 276 คน

การสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีอย่างง่าย (Sampling Random) โดยนำ
แบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกระจายตามประเภทวิชา ดังนี้

ประเภทวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ช่างอุตสาหกรรม	449	139
พาณิชยกรรม	354	110
คหกรรม	55	17
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	33	10
รวม	891	276

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ได้มาจากการเก็บข้อมูลของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ของวิทยาลัยเทคนิค
ปทุมธานี โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ประเภทวิชา
เป็นคำถามลักษณะแบบปลายปิด (Close ended Question) ซึ่งลักษณะคำถามจะเป็นแบบคำตอบหลาย
ตัวเลือก (Multiple Choice Question) ดังนี้

1. เพศ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ลักษณะของคำถาม
เป็นแบบปลายปิดแบบ 2 ตัวเลือก (Two-way Question)
2. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ลักษณะของคำถามเป็น
แบบปลายปิดแบบ 2 ตัวเลือก (Two-way Question)

3. ประเภทวิชา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายปิดแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question)

4. ระบบการศึกษา ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายปิดแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question)

5. เกรดเฉลี่ยสะสม ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายปิดแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 2 ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ประกอบด้วย

1. ด้านความรู้สึกรู้สึก
2. ด้านปฏิกริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
3. ด้านพฤติกรรม
4. ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน
5. การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของวิทยาลัย
6. การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ผู้วิจัยแบ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราภาค (Interval scale) เป็นการวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบบลิเคิร์ต สเกล (Likert scale) โดยกำหนดระดับสเกลเป็น 5 ระดับ ได้ให้น้ำหนักของการประเมินค่าดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับคะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับคะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับคะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

เพื่อจะได้เกณฑ์ในการแปลผล จึงกำหนดอัตราภาคขั้นให้ได้ว่าช่วงคะแนน จากนั้นคำนวณคะแนนเพื่อเฉลี่ยระดับทัศนคติ โดยนำคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอัตรากำขึ้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมาย แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21 < 5.00 หมายถึง นักศึกษามีระดับทัศนคติเห็นด้วยมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41 < 4.20 หมายถึง นักศึกษามีระดับทัศนคติเห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61 < 3.40 หมายถึง นักศึกษามีระดับทัศนคติเห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81 < 2.60 หมายถึง นักศึกษามีระดับทัศนคติเห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 < 1.80 หมายถึง นักศึกษามีระดับทัศนคติเห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อความ

3.2.2 การทดสอบคุณภาพแบบสอบถาม

การนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ไปทดสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงและมีความสมบูรณ์ของคำถามแต่ละข้อ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pre-test) โดยทดสอบกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่ทำการศึกษา จำนวน 30 หน่วยตัวอย่าง จากนั้นจึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้ง 30 ชุดนั้น มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าความเที่ยง
	n	คือ	จำนวนข้อ
	S_i^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S_x^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ในการวิเคราะห์ได้กำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปจึงจะถือว่าแบบสอบถามดังกล่าวน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ได้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ใช้การวิจัยเชิงพรรณนา โดยวิธีการเก็บข้อมูลแบบสำรวจ (Survey Research) ข้อมูลจากการศึกษาในครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการ วารสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และอินเทอร์เน็ต

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดมาตรวจสอบข้อมูล ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ตรวจถูกต้องมาลงรหัส
3. การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึก และประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) แจกแจงความถี่ (Frequency) และตารางโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคณิตศาสตร์
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ Independent-test และ One-way ANOVA

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าสถิติที่ใช้การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา (V-NET)	
<u>สมมติฐานที่ 1</u> เพศที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาต่างกัน	Independent-Samples Test
<u>สมมติฐานที่ 2</u> อายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาต่างกัน	Independent-Samples Test
<u>สมมติฐานที่ 3</u> ประเภทวิชาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 4</u> ระบบการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 5</u> เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาต่างกัน	One-way ANOVA

ในกรณีที่ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้ามีความแตกต่างจะเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้ LSD (Least Significant Fifference)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าอิสระเรื่อง ทักษะคิดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ภูมิศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ทำการเก็บข้อมูลจากนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี ปีการศึกษา 2554 ที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา โดยการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลตามวัตถุประสงค์ของการค้นคว้าอิสระ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วนตามลำดับดังนี้

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค ในการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาทำการนำเสนอข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน โดยจำแนกตามจำแนกตามเพศ อายุ ประเภทวิชา ระบบการศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
ชาย	143	51.80
หญิง	133	48.20
รวม	276	100.00

จากตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ เพศชาย มีจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 รองลงมาคือเพศหญิง มีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
17-18 ปี	228	82.60
19 ปีขึ้นไป	48	17.40
รวม	276	100.00

จากตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามอายุ พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 17-18 ปี มีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 82.60 อายุ 19 ปีขึ้นไป มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามประเภทวิชา

ประเภทวิชา	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
ช่างอุตสาหกรรม	139	50.40
พาณิชย์กรรม	110	39.90
คหกรรม	17	6.20
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	10	3.60
รวม	276	100.00

จากตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามประเภทวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อยู่จำนวน 276 คน เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างกระจายทุกประเภทวิชา โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ดังนี้ ช่างอุตสาหกรรม มีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมา คือ พณิชยกรรม มีจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90 คหกรรม มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามระบบการศึกษา

ระบบการศึกษา	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
ระบบปกติ	245	88.80
ระบบทวิภาคี	31	11.20
รวม	276	100.00

จากตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามระบบการศึกษา พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนระบบปกติ มีจำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 88.80 รองลงมาคือระบบทวิภาคี มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	6	2.20
2.01 – 3.00	130	47.10
3.01 – 4.00	140	50.70
รวม	276	100.00

จากตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของนักเรียนจำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.01 - 4.00 มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 รองลงมาคือระดับคะแนน 2.01 - 3.00 มีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 ระดับคะแนนต่ำกว่า 2.00 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ

**ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ
ทางด้านอาชีวศึกษา**

ผู้ศึกษาทำการนำเสนอระดับทัศนคติของนักเรียน โดยจำแนกตามเป็นด้านความรู้สึกด้านปฏิบัติต่อดังต่อไปนี้ ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

ตารางที่ 4.6 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษาด้านความรู้สึกล

ทัศนคติด้านความรู้สึกล	ระดับทัศนคติ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทดสอบ	23 (8.3)	118 (42.8)	123 (44.6)	8 (2.9)	4 (1.4)	3.54	0.750	มาก
2. นักเรียนคิดว่าการทดสอบมีสำคัญต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	58 (21.0)	147 (53.3)	64 (23.2)	5 (1.8)	2 (0.7)	3.92	0.759	มาก
3. นักเรียนคิดว่าการทดสอบมีสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	63 (22.8)	121 (43.8)	78 (28.3)	14 (5.1)	0 (0.0)	3.84	0.832	มาก
4. นักเรียนคิดว่าการทดสอบเหมาะสมกับประเภทวิชาของนักเรียน	27 (9.8)	116 (42.0)	98 (35.5)	25 (9.1)	10 (3.6)	3.45	0.919	มาก
5. นักเรียนคิดว่าการทดสอบสามารถชี้วัดคุณภาพการบริหารการศึกษาของสถานศึกษา	69 (25.0)	132 (47.8)	62 (22.5)	11 (4.0)	2 (0.7)	3.92	0.834	มาก
ภาพรวมของทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา						3.73	0.819	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษาด้านความรู้สึกล มีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.73 จัดอยู่ในระดับทัศนคติเห็นด้วยมาก โดยที่การทดสอบสำคัญต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และการทดสอบชี้วัดคุณภาพการบริหารการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.92 เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ การทดสอบสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต มีค่าเฉลี่ย 3.84

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษาด้านปฏิบัติการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ทัศนคติด้านด้านปฏิบัติการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ระดับทัศนคติ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนคิดว่าจำเป็นต้องเข้าร่วมการทดสอบ	81 (29.3)	135 (48.9)	52 (18.8)	6 (2.2)	2 (0.7)	4.04	0.797	มาก
2. นักเรียนคิดว่าการทดสอบมีองค์ประกอบในการวัดความสามารถอย่างยุติธรรม	49 (17.8)	136 (49.3)	77 (27.9)	11 (4.0)	3 (1.1)	3.79	0.819	มาก
3. นักเรียนทำการทดสอบอย่างเต็มความสามารถ	99 (35.9)	111 (40.2)	61 (22.1)	5 (1.8)	0 (0.0)	4.10	0.803	มาก
4. นักเรียนคาดหวังกับผลการทดสอบ	46 (16.7)	87 (31.5)	125 (45.3)	13 (4.7)	5 (1.8)	3.57	0.886	มาก
5. นักเรียนมีความเชื่อมั่นในคุณภาพของการทดสอบ	39 (14.1)	119 (43.1)	101 (36.6)	11 (4.0)	6 (2.2)	3.63	0.853	มาก
ภาพรวมของทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา						3.83	0.832	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าในภาพรวมนักเรียนมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษาด้านปฏิบัติการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.83 จัดอยู่ในระดับทัศนคติเห็นด้วยมาก โดยที่นักเรียนจำเป็นต้องเข้าร่วมการทดสอบ มีค่าเฉลี่ย 4.04 เป็นอันดับหนึ่งรองลงมาคือ การทำการทดสอบอย่างเต็มความสามารถ มีค่าเฉลี่ย 4.10

ตารางที่ 4.8 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านพฤติกรรม

ทัศนคติด้านพฤติกรรม	ระดับทัศนคติ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนมีการเตรียมตัวในการเข้าร่วมการทดสอบ	25 (9.1)	112 (40.6)	114 (41.3)	21 (7.6)	4 (1.4)	3.48	0.820	มาก
2. นักเรียนมีการทบทวนบทเรียนในรายวิชาของการทดสอบ	30 (10.9)	95 (34.4)	119 (43.1)	28 (10.1)	4 (1.4)	3.43	0.869	มาก
3. นักเรียนมีการติดตามข่าวสารการทดสอบ	37 (13.4)	78 (28.3)	124 (44.9)	28 (10.1)	9 (3.3)	3.38	0.952	ปานกลาง
4. นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบของสถานศึกษา	43 (15.6)	118 (42.8)	95 (34.4)	16 (5.8)	4 (1.4)	3.65	0.863	มาก
5. นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบจากแหล่งอื่นๆ เช่น โรงเรียนกวดวิชา แบบทดสอบออนไลน์ R-Tutor ฯลฯ	28 (10.1)	67 (24.3)	103 (37.3)	55 (19.9)	23 (8.3)	3.08	1.086	ปานกลาง
ภาพรวมของทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา						3.40	0.918	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษาด้านพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.40 จัดอยู่ในระดับทัศนคติเห็นด้วยปานกลาง โดยที่นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.65 เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ การเตรียมตัวในการเข้าร่วมการทดสอบ มีค่าเฉลี่ย 3.48

ตารางที่ 4.9 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน

ทัศนคติด้านความรู้และความคิด ของนักเรียน	ระดับทัศนคติ					ค่า เฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การทดสอบสามารถทดสอบ ความสามารถในการจดจำเนื้อหา ความรู้ของนักเรียนได้	38 (13.8)	123 (44.6)	102 (37.0)	12 (4.3)	1 (0.4)	3.67	0.779	มาก
2. การทดสอบสามารถทดสอบ ความสามารถในการแปลความ ตีความเนื้อหาความรู้ของนักเรียน ได้	34 (12.3)	119 (43.1)	111 (40.2)	11 (4.0)	1 (0.4)	3.63	0.763	มาก
3. การทดสอบสามารถทดสอบ ความสามารถในการแก้ไขปัญหา ของโจทย์ของนักเรียนได้	38 (13.8)	99 (35.9)	119 (43.1)	16 (5.8)	4 (1.4)	3.55	0.854	มาก
4. การทดสอบนักเรียนสามารถนำ ประสบการณ์ภาคปฏิบัติมาปรับ ใช้ได้	32 (11.6)	114 (41.3)	103 (37.3)	23 (8.3)	4 (1.4)	3.53	0.859	มาก
5. การทดสอบสามารถประมวลผล ความรู้ตามหลักสูตรที่นักเรียน เรียนทั้งหมดได้อย่างครบถ้วน	28 (10.1)	111 (40.2)	117 (42.4)	16 (5.8)	4 (1.4)	3.52	0.811	มาก
ภาพรวมของทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา						3.58	0.813	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษาด้านความรู้และความคิดของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.58 จัดอยู่ในระดับทัศนคติเห็นด้วยมาก โดยที่การทดสอบสามารถทดสอบความสามารถในการจดจำเนื้อหาความรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.67 เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ การทดสอบสามารถทดสอบความสามารถในการแปลความตีความเนื้อหาความรู้ มีค่าเฉลี่ย 3.63

ตารางที่ 4.10 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ทัศนคติด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา	ระดับทัศนคติ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนคิดว่าการทดสอบสามารถประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา	49 (17.8)	137 (49.6)	83 (30.1)	6 (2.2)	1 (0.4)	3.82	0.754	มาก
2. นักเรียนคิดว่าการทดสอบสามารถสะท้อนจุดเด่น จุดด้อยของการเรียนการสอนได้	54 (19.6)	130 (47.1)	76 (27.5)	13 (4.7)	3 (1.1)	3.79	0.847	มาก
3. นักเรียนคิดว่าการทดสอบสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษาได้	67 (24.3)	128 (46.4)	70 (25.4)	10 (3.6)	1 (0.4)	3.91	0.817	มาก
4. นักเรียนคิดว่าการทดสอบสามารถนำผลมาใช้ในการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพภายในได้อย่างต่อเนื่อง	66 (23.9)	131 (47.5)	64 (23.2)	15 (5.4)	0 (0.0)	3.90	0.825	มาก
5. นักเรียนคิดว่าการทดสอบสามารถนำผลที่ได้มาจัดทำรายงานและเสนอผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	65 (23.6)	108 (39.1)	90 (32.6)	12 (4.3)	1 (0.4)	3.81	0.857	มาก
ภาพรวมของทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา						3.85	0.820	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.85 จัดอยู่ในระดับทัศนคติเห็นด้วยมาก โดยที่การทดสอบสามารถนำมาเป็นแนวทางใน

การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.91 เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ การทดสอบสามารถนำผลมาใช้ในการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพภายในได้อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 3.90

ตารางที่ 4.11 จำนวน ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ทัศนคติด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	ระดับทัศนคติ					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. นักเรียนคิดว่าผลการทดสอบสามารถนำมาใช้พัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของนักเรียนได้	61 (22.1)	117 (42.4)	83 (30.1)	14 (5.1)	1 (0.4)	3.81	0.850	มาก
2. นักเรียนคิดว่าผลของการทดสอบสามารถนำมาใช้ในการค้นหาจุดบกพร่องของนักเรียนได้	49 (17.8)	132 (47.8)	83 (30.1)	10 (3.6)	2 (0.7)	3.78	0.802	มาก
3. นักเรียนคิดว่าผลของการทดสอบสามารถนำมาใช้ในการจัดอันดับความสามารถของนักเรียนในประเทศวิชาเดียวกันได้	59 (21.4)	121 (43.8)	79 (28.6)	14 (5.1)	3 (1.1)	3.79	0.872	มาก
4. นักเรียนคิดว่าผลของการทดสอบสามารถนำมาใช้เพื่อการตัดสินใจหรือสรุปประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนได้	39 (14.1)	143 (51.8)	81 (29.3)	8 (2.9)	5 (1.8)	3.74	0.804	มาก
5. นักเรียนคิดว่าผลของการทดสอบสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการเรียนในอนาคตได้	72 (26.1)	114 (41.3)	71 (25.7)	9 (3.3)	10 (3.6)	3.83	0.974	มาก
ภาพรวมของทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา						3.79	0.860	มาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ในภาพรวมนักเรียนมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมเป็น 3.79 จัดอยู่ในระดับทัศนคติเห็นด้วยมาก โดยที่ผลการทดสอบสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการเรียนใน

อนาคต มีค่าเฉลี่ย 3.83 เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ผลการทดสอบสามารถนำมาใช้พัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.81

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศที่ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามเพศ

ทัศนคติของนักเรียน	t-test for Equality Mean					
	เพศ	Mean	S.D.	t	df	Sig.
ด้านความรู้สึกรู้สึก	ชาย	3.78	0.603	1.403	273.366	0.162
	หญิง	3.69	0.534			
ด้านปฏิภิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ชาย	3.85	0.657	0.794	274	0.428
	หญิง	3.79	0.574			
ด้านพฤติกรรม	ชาย	3.55	0.820	3.405	266.989	0.001*
	หญิง	3.25	0.646			
ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน	ชาย	3.67	0.664	2.563	273.888	0.011*
	หญิง	3.48	0.605			
ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา	ชาย	3.84	0.695	-0.182	274	0.856
	หญิง	3.85	0.668			
ด้านการประเมินผลการเรียนรู้อของนักเรียน	ชาย	3.83	0.718	0.881	274	0.379
	หญิง	3.75	0.660			

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา โดยใช้สถิติ Independent t-test ในการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา คือ ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 และ 0.011 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน หมายความว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาแตกต่างกันในด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียน โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง (3.55,3.25) (3.67,3.48)

ส่วนผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาในด้านความรู้สึก ด้านปฏิภิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.162 0.428 0.856 และ 0.379 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐาน หมายความว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ไม่แตกต่างกันในด้านความรู้สึก ด้านปฏิภิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

สมมติฐานที่ 2 อายุที่ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามอายุ

ทัศนคติของนักเรียน	t-test for Equality Mean					
	อายุ	Mean	S.D.	t	df	Sig.
ด้านความรู้สึก	17-18 ปี	3.68	0.559	-3.429	67.239	0.001*
	19 ปีขึ้นไป	3.99	0.571			
ด้านปฏิภิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	17-18 ปี	3.78	0.602	-2.302	64.552	0.025*
	19 ปีขึ้นไป	4.02	0.659			
ด้านพฤติกรรม	17-18 ปี	3.36	0.712	-2.058	59.880	0.044*
	19 ปีขึ้นไป	3.64	0.904			
ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน	17-18 ปี	3.51	0.628	-4.248	69.698	0.000*
	19 ปีขึ้นไป	3.92	0.609			
ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา	17-18 ปี	3.81	0.684	-1.678	274	0.095
	19 ปีขึ้นไป	3.99	0.657			
ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	17-18 ปี	3.76	0.706	-1.610	77.027	0.111
	19 ปีขึ้นไป	3.92	0.600			

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา โดยใช้สถิติ Independent t-test ในการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา

คือ ด้านความรู้สึก ด้านปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 0.025 0.044 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐาน หมายความว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาแตกต่างกันในด้านความรู้สึก ด้านปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียน (3.68,3.99) (3.78,4.02) (3.36,4.64) (3.51,3.92)

ส่วนผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ในด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.095 และ 0.111 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นปฏิเสธสมมติฐาน หมายความว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันในด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

สมมติฐานที่ 3 ประเภทวิชาที่ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นในการทดสอบสมมติฐานที่ 95% ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐาน เมื่อพบว่าค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.14 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่แตกต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่ต่อ
การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามประเภทวิชา

ทัศนคติของนักเรียน	t-test for Equality Mean					
	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความรู้	ระหว่างกลุ่ม	3.482	3	1.161	3.648	0.013*
	ภายในกลุ่ม	86.530	272	0.318		
	รวม	90.012	275			
ด้านปฏิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ระหว่างกลุ่ม	.800	3	0.267	0.697	0.555
	ภายในกลุ่ม	104.152	272	0.383		
	รวม	104.952	275			
ด้านพฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	8.418	3	2.806	5.144	0.002*
	ภายในกลุ่ม	148.372	272	0.545		
	รวม	156.791	275			
ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	7.669	3	2.556	6.556	0.000*
	ภายในกลุ่ม	106.057	272	0.390		
	รวม	113.726	275			
ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียน การสอนของสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	6.382	3	2.127	4.771	0.003*
	ภายในกลุ่ม	121.265	272	0.446		
	รวม	127.646	275			
ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของ นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	9.546	3	3.182	7.116	0.000*
	ภายในกลุ่ม	121.625	272	0.447		
	รวม	131.172	275			

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทวิชาของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา คือด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 0.002 0.000 0.003 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า นักเรียนที่เรียนประเภทวิชาต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาแตกต่างกันในด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และ

ความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ส่วนผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ในด้านปฏิบัติการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีค่า Sig. เท่ากับ 0.555 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐาน หมายความว่านักเรียนที่มีอายุต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันในด้านปฏิบัติการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ตารางที่ 4.15 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาด้านความรู้สึกร่วมกันตามประเภทวิชา

ประเภทวิชา	ค่าเฉลี่ย	ช่วง	พหุชชกรรม	คหกรรม	อุตสาหกรรม
		อุตสาหกรรม			
		3.80	3.71	3.69	3.20
ช่วงอุตสาหกรรม	3.80	-	0.08 (0.242)	0.10 (0.478)	0.60 (0.001*)
พหุชชกรรม	3.71	-	-	0.02 (0.899)	0.51 (0.006*)
คหกรรม	3.69	-	-	-	0.49 (0.029*)
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	3.20	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลจากการวิเคราะห์การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่านักเรียนประเภทวิชาช่วงอุตสาหกรรม มีทัศนคติในด้านความรู้สึกร่วมกันมากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่าง 0.60 ส่วนนักเรียนประเภทวิชาพหุชชกรรม มีทัศนคติในด้านความรู้สึกร่วมกันมากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่าง 0.51 ส่วนนักเรียนประเภทวิชาคหกรรม มีทัศนคติในด้านความรู้สึกร่วมกันมากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.029 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่าง 0.49

ตารางที่ 4.16 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาด้านพฤติกรรม จำแนกตามประเภทวิชา

ประเภทวิชา	ค่าเฉลี่ย	ช่วง			
		อุตสาหกรรม	พาณิชย์กรรม	คหกรรม	อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว
		3.57	3.26	3.19	3.04
ช่างอุตสาหกรรม	3.57	-	0.31 (0.001*)	0.39 (0.043*)	0.53 (0.028*)
พาณิชย์กรรม	3.26		-	0.07 (0.710)	0.22 (0.368)
คหกรรม	3.19			-	0.15 (0.615)
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	3.04				-

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลจากการวิเคราะห์การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่านักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีทัศนคติในด้านพฤติกรรมมากกว่านักเรียนประเภทวิชาพาณิชย์กรรม คหกรรม และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 0.043 และ 0.028 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.31 0.39 และ 0.53

ตารางที่ 4.17 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาด้านความรู้และความคิดของนักเรียน จำแนกตามประเภทวิชา

ประเภทวิชา	ค่าเฉลี่ย	ช่วง			
		อุตสาหกรรม	พาณิชย์กรรม	คหกรรม	อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว
		3.68	3.50	3.71	2.86
ช่างอุตสาหกรรม	3.68	-	0.19 (0.021*)	0.02 (0.882)	0.82 (0.000*)
พาณิชย์กรรม	3.50		-	0.21 (0.199)	0.63 (0.002*)
คหกรรม	3.71			-	0.20 (0.001*)
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	2.86				-

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลจากการวิเคราะห์การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่านักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีทัศนคติในด้านความรู้และความคิดของนักเรียนมากกว่านักเรียนประเภทวิชา พณิชยกรรม และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.021 และ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.19 และ 0.82 ส่วนนักเรียนประเภทวิชาพณิชยกรรม มีทัศนคติในด้านความรู้และความคิดของนักเรียนมากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.63 ส่วนนักเรียนประเภทวิชาคหกรรม มีทัศนคติในด้านความรู้และความคิดของนักเรียนมากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.20

ตารางที่ 4.18 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา จำแนกตามประเภทวิชา

ประเภทวิชา	ค่าเฉลี่ย	ช่วง			
		ช่างอุตสาหกรรม	พณิชยกรรม	คหกรรม	อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว
		3.86	3.93	3.59	3.18
ช่างอุตสาหกรรม	3.86	-	0.71 (0.399)	0.27 (0.116)	0.68 (0.002*)
พณิชยกรรม	3.93		-	0.34 (0.050)	0.75 (0.001*)
คหกรรม	3.59			-	0.41 (0.126)
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	3.18				-

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลจากการวิเคราะห์การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่านักเรียนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีทัศนคติในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษามากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.68 ส่วนนักเรียนประเภทวิชาพณิชยกรรมมีทัศนคติในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษามากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.75

ตารางที่ 4.19 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างประเภทวิชากับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน จำแนกตามประเภทวิชา

ประเภทวิชา	ค่าเฉลี่ย	ช่วง			
		อุตสาหกรรม	พาณิชย์กรรม	คหกรรม	อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว
		3.84	3.85	3.55	2.90
ช่วงอุตสาหกรรม	3.84	-	0.01 (0.938)	0.29 (0.097)	0.94 (0.000*)
พาณิชย์กรรม	3.85		-	0.29 (0.094)	0.95 (0.000*)
คหกรรม	3.55			-	0.65 (0.015*)
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	2.90				-

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 ผลจากการวิเคราะห์การทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธี LSD พบว่านักเรียนประเภทวิชาช่วงอุตสาหกรรม มีทัศนคติในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.94 ส่วนนักเรียนประเภทวิชาพาณิชย์กรรมมีทัศนคติในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.95 ส่วนนักเรียนประเภทวิชาคหกรรมมีทัศนคติในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนมากกว่านักเรียนประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน 0.65

สมมติฐานที่ 4 ระบบการศึกษาที่ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่ต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามระบบการศึกษา

ทัศนคติของนักเรียน	t-test for Equality Mean					
	ระบบการศึกษา	Mean	S.D.	t	df	Sig
ด้านความรู้สึกรัก	ระบบปกติ	3.77	0.566	2.535	37.804	0.016*
	ระบบทวิภาคี	3.50	0.572			
ด้านปฏิภิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ระบบปกติ	3.87	0.601	2.677	36.281	0.011*
	ระบบทวิภาคี	3.53	0.675			
ด้านพฤติกรรม	ระบบปกติ	3.46	0.742	3.160	37.884	0.003*
	ระบบทวิภาคี	3.01	0.747			
ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน	ระบบปกติ	3.63	0.629	4.010	274	0.000*
	ระบบทวิภาคี	3.15	0.599			
ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา	ระบบปกติ	3.88	0.665	2.382	36.242	0.023*
	ระบบทวิภาคี	3.55	0.748			
ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	ระบบปกติ	3.84	0.670	3.296	36.720	0.002*
	ระบบทวิภาคี	3.39	0.728			

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระบบการศึกษาของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา โดยใช้สถิติ Independent t-test ในการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา คือ ด้านความรู้สึกรัก ด้านปฏิภิกิริยาที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.016 0.011 0.003 0.00 0.023 และ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือการยอมรับสมมติฐาน หมายความว่านักเรียนที่เรียนระบบการศึกษาต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาแตกต่างกันในด้านความรู้สึกรัก ด้านปฏิภิกิริยาที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยระบบปกติมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระบบทวิภาคี (3.77,3.50)(3.87,3.53) (3.46,3.01)(3.63,3.15) (3.88,3.55) (3.84,3.39)

สมมติฐานที่ 5 เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษา
ระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร
มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)
โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นในการทดสอบสมมติฐานที่ 95% ดังนั้น จะยอมรับสมมติฐาน เมื่อพบว่า
ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 4.21 แสดงข้อมูลการทดสอบปัจจัยที่ต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่ต่อ
การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ทัศนคติของนักเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	t-test for Equality Mean				
		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความรู้สึกรัก	ระหว่างกลุ่ม	0.097	2	0.048	0.147	0.863
	ภายในกลุ่ม	89.915	273	0.329		
	รวม	90.012	275			
ด้านปฏิบัติยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	ระหว่างกลุ่ม	0.059	2	0.030	0.077	0.926
	ภายในกลุ่ม	104.893	273	0.384		
	รวม	104.952	275			
ด้านพฤติกรรม	ระหว่างกลุ่ม	0.718	2	0.359	0.628	0.534
	ภายในกลุ่ม	156.072	273	0.572		
	รวม	156.791	275			
ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.453	2	0.226	0.545	0.580
	ภายในกลุ่ม	113.274	273	0.415		
	รวม	113.726	275			
ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียน การสอนของสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.570	2	0.285	0.612	0.543
	ภายในกลุ่ม	127.077	273	0.465		
	รวม	127.646	275			
ด้านการประเมินผลการเรียนรู้อของ นักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.087	2	0.044	0.091	0.913
	ภายในกลุ่ม	131.084	273	0.480		
	รวม	131.172	275			

* มีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์เปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยสะสมของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA ในการทดสอบพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่ต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา คือด้านความรู้สึกรู้ด้านปฏิบัติต่อดังต่อไปนี้ ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.863 0.926 0.534 0.580 0.543 และ 0.913 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 นั่นคือการปฏิเสธสมมติฐาน หมายความว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกันมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันในด้านความรู้สึกรู้ด้านปฏิบัติต่อดังต่อไปนี้ ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

ตารางที่ 4.22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา

สมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างมีผลต่อทัศนคติการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

ทัศนคติของนักเรียน	ด้านความรู้สึกรู้	ด้านปฏิบัติ	ด้านพฤติกรรม	ด้านความรู้และความคิด	ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอน	ด้านการประเมินผลการเรียนรู้
สมมติฐานที่ 1 เพศ	-	-	✓	✓	-	-
สมมติฐานที่ 2 อายุ	✓	✓	✓	✓	-	-
สมมติฐานที่ 3 ประเภทวิชา	✓	-	✓	✓	✓	✓
สมมติฐานที่ 4 ระบบการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓
สมมติฐานที่ 5 เกรดเฉลี่ยสะสม	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.22 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างมีผลต่อทัศนคติการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา

1. เพศที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาต่างกันในด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05
2. อายุที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาต่างกันในด้านความรู้สึกรู้ด้านปฏิบัติ ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05
3. ประเภทวิชาที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้าน

อาชีวศึกษาต่างกันในด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

4. ระบบการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาต่างกันในด้านความรู้สึก ด้านปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05

5. เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาปัญหา และอุปสรรค

จากการสอบถามถึงปัญหา อุปสรรค ของนักเรียนที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษามีผลการศึกษาซึ่งผู้ศึกษาทำการสรุปได้ ดังนี้

1. สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรม หรือจัดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ นักเรียนเห็นความสำคัญของการทดสอบ เนื่องจากมีนักเรียนจำนวนมากที่ยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการทดสอบ
2. ในการเข้าร่วมการทดสอบในทัศนคติของนักเรียนมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องข้อคำถามต่าง ๆ ในรายวิชาพื้นฐานยังคงไม่ตรงกับเนื้อหารายวิชาที่นักเรียนได้เรียนมา
3. ในการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาในรายวิชาพื้นฐาน ครูผู้สอนไม่เน้นในเรื่องของการคิด วิเคราะห์ ดังนั้นทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถทำข้อสอบได้
4. ความยาวของโจทย์และระยะเวลาในการทำทดสอบในแต่ละประเภทวิชาที่ สมศ. กำหนดไว้ จำนวน 90 นาที นักเรียนเห็นว่าน้อยเกินไป เมื่อเทียบกับข้อสอบ จำนวน 150 ข้อส่งผลให้นักเรียนทำข้อสอบไม่ทัน
5. ในการจัดคิวของสถานศึกษาที่จัดขึ้น มีระยเวลาน้อยเกินไปและกระชั้นชิดกับการเข้าร่วมการทดสอบ อีกทั้งแนวข้อสอบของการคิวในบางรายวิชาไม่ตรงกับเนื้อหาที่ใช้ในการทดสอบ
6. ในการจัดคิวของสถานศึกษา ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนได้รับทราบอย่างทั่วถึง
7. สำหรับนักเรียนบางประเภทวิชาต้องเข้ารับการฝึกงานในสถานประกอบการ ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมการจัดคิวของสถานศึกษา ดังนั้น สถานศึกษาควรมีมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
8. การจัดคิวในบางรายวิชา ครูผู้สอนจัดคิวในช่วงโมงการเรียนการสอนปกติ ซึ่งอาจจะส่งผลในด้านลบต่อรายวิชาที่เรียนในภาคการศึกษานี้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา ทัศนศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี ซึ่งการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลมีผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 2 การอภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ส่วนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 276 คน แบ่งออกเป็นเพศชาย จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 เพศหญิง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ทางด้านอายุพบว่า ช่วงอายุระหว่าง 17-18 ปี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 82.60 อายุนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือเพศชาย ที่มีอายุอยู่ในช่วง 17-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 82.60 อายุ 19 ปีขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 17-18 ปี ด้านประเภทวิชาพบว่า ช่างอุตสาหกรรม จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 พณิชยกรรม จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90 คหกรรม จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.20 และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 ตามลำดับ ด้านระบบการศึกษาพบว่า ระบบปกติ จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 88.80 ระบบทวิภาคี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 ทางด้านเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่า ต่ำกว่า 2.00 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01-3.00 จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-4.00 คิดเป็นร้อยละ 50.70 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-4.00

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา

ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษาที่มากที่สุด คือ ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านความคิด โดยระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษาที่น้อยที่สุด คือ ด้านพฤติกรรม เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า

ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้สึกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้สึกที่มากที่สุด คือ นักเรียนรู้สึกว่าการทดสอบมีความสำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และสามารถชี้วัดคุณภาพของการบริหารการศึกษาของสถานศึกษา รองลงมาคือ การทดสอบมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต โดยระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้สึกที่น้อยที่สุด คือ การทดสอบเหมาะสมกับประเภทวิชา

ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความคิดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความคิดที่มากที่สุด คือ นักเรียนทำการทดสอบอย่างเต็มความสามารถ รองลงมาคือ นักเรียนจำเป็นต้องเข้าร่วมการทดสอบ โดยระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความคิดที่น้อยที่สุด คือ นักเรียนคาดหวังกับผลการทดสอบ

ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านพฤติกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านพฤติกรรมที่มากที่สุด คือ นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบของสถานศึกษา รองลงมาคือ นักเรียนมีการเตรียมตัวในการเข้าร่วมการทดสอบ โดยระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านพฤติกรรมที่น้อยที่สุด คือ นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบจากแหล่งอื่น ๆ

ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้ของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้ของนักเรียนที่มากที่สุด คือ การทดสอบสามารถทดสอบความสามารถในการจดจำเนื้อหาความรู้ รองลงมาคือ การทดสอบสามารถทดสอบความสามารถในการแปลความ ตีความเนื้อหาความรู้ โดยระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านความรู้ของนักเรียนที่น้อยที่สุด คือ การทดสอบสามารถประมวลผลความรู้ตามหลักสูตรได้ครบถ้วน

ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่มากที่สุด คือ การทดสอบสามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา รองลงมาคือ การทดสอบสามารถนำผลมาใช้ในการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพภายในได้อย่างต่อเนื่อง โดยระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่น้อยที่สุด คือ การทดสอบสามารถสะท้อนจุดเด่น จุดด้อยของการเรียนการสอน

ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มากที่สุด คือ การนำไปใช้ในการวางแผนการเรียนในอนาคต รองลงมาคือ การนำมาใช้พัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยระดับทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่น้อยที่สุด คือ การนำมาใช้เพื่อการตัดสินใจหรือสรุปประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลจากการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประเภทวิชา ระบบการศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาที่แตกต่างกัน พบว่า

นักเรียนที่เพศแตกต่างกัน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา คือด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียน

นักเรียนที่อายุแตกต่างกัน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา คือ ด้านความรู้สึกรู้ ด้านปฏิกริยา ด้านพฤติกรรม และด้านความรู้และความคิดของนักเรียน

นักเรียนที่ประเภทวิชาแตกต่างกัน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา คือ ด้านความรู้สึกรู้ ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

นักเรียนที่ระบบการศึกษาแตกต่างกัน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา คือ ด้านความรู้สึกรู้ ด้านปฏิกริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้านพฤติกรรม ด้านความรู้และความคิดของนักเรียน ด้านการปรับปรุงการเรียนการสอนของสถานศึกษา และด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษาในทุกด้าน

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาถึงทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี ผู้ศึกษาได้ข้อสรุปที่น่าสนใจหลายประการ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ที่มีอายุอยู่ในช่วง 17-18 ปี โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างกระจายทุกประเภทวิชา โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ซึ่งส่วนใหญ่จะเรียนในระบบปกติ และมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.01 - 4.00

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา

วิเคราะห์ข้อมูลของทัศนคติ

1. ทัศนคติด้านความรู้สึกรู้ที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทัศนคติทางความรู้สึกรู้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเห็นว่าการสอบมีความสำคัญต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต เนื่องจากนักเรียนที่จบการศึกษาระดับ ปวช. ส่วนใหญ่จะนิยมศึกษาต่อระดับปริญญาตรีตามมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน และในขณะที่เดียวกันก็มีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ออกไปทำงานใน

สถานประกอบการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฌูซา วัฒนวิไล และคณะ (2553) พบว่า ความมุ่งหวังในการใช้ประโยชน์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติศักดิ์ พงษ์พลผลศักดิ์ และคณะ (2544) พบว่า ความสนใจในวิชาชีพส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ทศนคติด้านปฏิบัติการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทศนคติด้านปฏิบัติการต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งครอบคลุมถึงปัจจัยในการที่นักเรียนทำการทดสอบอย่างเต็มความสามารถ และการให้ความสำคัญในการสอบ นักเรียนเห็นว่าเป็นต้องเข้าร่วมการทดสอบ ในขณะที่เดียวกันนักเรียนเห็นว่าการทดสอบมีองค์ประกอบในการวัดความสามารถอย่างยุติธรรม เนื่องจากเป็นข้อสอบที่มาจากส่วนกลาง และสอบเหมือนกันทั่วประเทศ โดยทั้งนี้การที่นักเรียนจะทำข้อสอบได้จะต้องมีความรู้พื้นฐานทางวิชาชีพ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ จึงจะทำให้การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษาเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อติศักดิ์ พงษ์พลผลศักดิ์ และคณะ (2544) ซึ่งพบว่า ความรู้พื้นฐานมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในขณะเดียวกัน ฌูซา วัฒนวิไล และคณะ (2553) พบว่า ปัจจัยผู้เรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1

3. ทศนคติด้านพฤติกรรมที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทศนคติด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-4.00 เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดี มีความรับผิดชอบสูง ดังนั้นนักเรียนส่วนใหญ่จึงมีพฤติกรรมที่ให้ความสำคัญกับการติวข้อสอบ และมีความกระตือรือร้น และมีความสนใจเพื่อเตรียมตัวในการเข้าร่วมการทดสอบ นอกจากนี้ยังมีการทบทวนบทเรียนในรายวิชาต่าง ๆ ที่บรรจุในการสอบ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อติศักดิ์ พงษ์พลผลศักดิ์ และคณะ (2544) พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมความรับผิดชอบสูง มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีทักษะพื้นฐานดี จึงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Stile Dorsey อ้างถึงใน Flasherty (1956) พบว่า เมื่อครูสร้างบรรยากาศและสถานการณ์ในการเรียนให้เด็กทุกคนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน และตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียน เด็กจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ส่งผลให้เด็กมีแรงจูงใจและความสนใจในการเรียน และฌูซา วัฒนวิไล และคณะ (2553) พบว่า ปัจจัยผู้เรียนด้านนิสัยการเรียน ความมุ่งหวังในการนำไปใช้ประโยชน์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. ทศนคติด้านความรู้และความคิดของนักเรียนที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทศนคติด้านความรู้และความคิดของนักเรียนอยู่

5. ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-4.00 เป็นนักเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม เน้นการเรียนภาคปฏิบัติ เพื่อผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาอาชีพ และมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ สามารถปฏิบัติงานได้จริง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น นักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานเดิมมาใช้ในการปฏิบัติ ดังผลการศึกษาของ Bloom (1982) พบว่า ความพร้อมทางความรู้เดิมของผู้เรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุดร้อยละ 50 และวิริยา สุขวงศ์ (2531) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติ ซึ่งเป็นการนำความรู้เดิมมาใช้ในการปฏิบัติ ในขณะเดียวกัน ทางด้านความคิดของนักเรียนที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01-4.00 เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงระดับสติปัญญา ความคิด และความเพียรพยายาม รวมถึงความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน เพื่อที่ตนจะได้มีโอกาสศึกษาต่อ หรือเลือกงานที่เหมาะสมกับความต้องการของตนเองในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Sibson Consulting (สุภาพร และคณะ 2551) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรักษาผู้มีผลสัมฤทธิ์สูง ได้แก่ ค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน สวัสดิการ ความพึงพอใจในงาน การยอมรับนับถือ และโอกาสในการพัฒนาสายงานอาชีพ

6. ทศนคติด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทศนคติด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนเห็นว่าการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา สามารถนำเอาผลการสอบของผู้เรียนมาปรับปรุง แก้ไขหลักสูตร มาตรฐานวิชาให้สอดคล้องกับยุคสมัย ตอบสนองต่อความต้องการของสถานประกอบการ และสามารถนำผลการใช้ในการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป ดังผลการศึกษาของ Bloom (1982) พบว่า ความสามารถในการสอนและคุณภาพการสอนจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Wuthiphong และคณะ (2008) อัมภา กันทะเพ็ง (2546) และ Stile Dorsey อ้างถึงใน Flaherty (1956)

7. ทศนคติด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทศนคติด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่จะนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์เพื่อวางแผนในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือความสนใจในการประกอบอาชีพ รวมไปถึงค้นหาจุดบกพร่องของตนเองจากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติทางด้านอาชีวศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์

และคณะ (2544) ณิชฐา วัฒนาวิไล และคณะ (2553) และ Sibson Consulting (อ้างอิงใน สุภาพร และ คณะ 2551)

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรม และการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา และชี้ให้เห็นประโยชน์ รวมทั้งสิ่งที่ นักเรียนจะได้รับจากการเข้าร่วมการทดสอบ เพื่อให้ให้นักเรียนมีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมการทดสอบ และมุ่งมั่นในการทำการทดสอบอย่างเต็มความสามารถมากยิ่งขึ้น

2. สถานศึกษาควรกระตุ้นให้ครูผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของผลการทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา ที่จะสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนการสอนของครู คุณภาพ ของการเรียนรู้ของนักศึกษา และส่งผลต่อภาพลักษณ์ในการบริหารของสถานศึกษา

3. ในการจัดคิวของสถานศึกษา ควรจัดคิวอย่างเข้มงวด โดยอาจจัดคิวในช่วงเวลาหลัง เลิกเรียนหรือในวันหยุด และมีจัดคิวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ให้นักเรียน ได้มีเวลาทบทวนความรู้ อย่างเต็มที่ หรือจัดคิวโดยใช้ระบบ R-Tuter เพื่อความหลากหลาย

4. สถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ปกครองได้รับทราบ มีความเข้าใจใน เรื่องการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติทางด้านอาชีวศึกษา และชี้ให้เห็นประโยชน์ที่นักเรียนจะ ได้รับ เนื่องจากผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่ให้การสนับสนุนต่อนักเรียน โดยตรงในด้านการศึกษา ซึ่งอาจจะ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียน ได้มีการทบทวนความรู้ อย่างสม่ำเสมอ หรือส่งเสริมให้นักเรียน ได้เรียนกวด วิชาเพื่อเพิ่มทักษะความรู้ในด้านต่าง ๆ

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

การศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิค ปทุมธานี ผู้ศึกษาขอเสนอแนะข้อคิดเห็นสำหรับการค้นคว้าอิสระในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ผู้สนใจควรมีการศึกษาทัศนคติของนักเรียนในภาพรวมทั้งประเทศ เพื่อเป็นข้อมูล ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา นำไป พิจารณาหาวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทดสอบมากยิ่งขึ้น

2. ผู้สนใจควรมีการศึกษาทั้งในแง่มุมมองของนักเรียนและครูผู้สอน เพื่อเปรียบเทียบและ ปรับปรุงเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อตัวนักเรียนและสถานศึกษา

บรรณานุกรม

- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. 2551. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ตุลา มหาพสุชานนท์. 2547. หลักการจัดการ หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ พ.ศ. พัฒนา. ศึกษาแวมมณี. 2551. ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : บริษัท ด้านสุขภาพการพิมพ์ จำกัด.
- ธีรวุฒิ บุญโสภณ. 2542. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ประไพ เอกอุ่น. 2542. การศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปานทิพย์ ปุราณนท์ และทัศนัย เกริกกุลธร. 2011. ปัจจัยทำนายสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์. บทความวิจัย, Journal of Nursing Science Apr. Jun 2011.
- ภัทรา นิคมานนท์. 2529. การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด อักษรบัณฑิต.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิริยา สุขวงศ์. 2531. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ปีที่ 4 ปีการศึกษา 2530 ในสังกัดกองงาน วิทยาลัยพยาบาล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล
- วุฒิชัย จำนงค์ และคณะ. 2524. พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วุฒิชัย จำนงค์ และคณะ. 2527. พฤติกรรมมนุษย์ในองค์การ. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- ศุภกรณ์ ศรีพหล และคณะ. 2524. การวางแผนพัฒนาโรงเรียน. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2551. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์ และคณะ. 2524. การวางแผนพัฒนาโรงเรียน. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

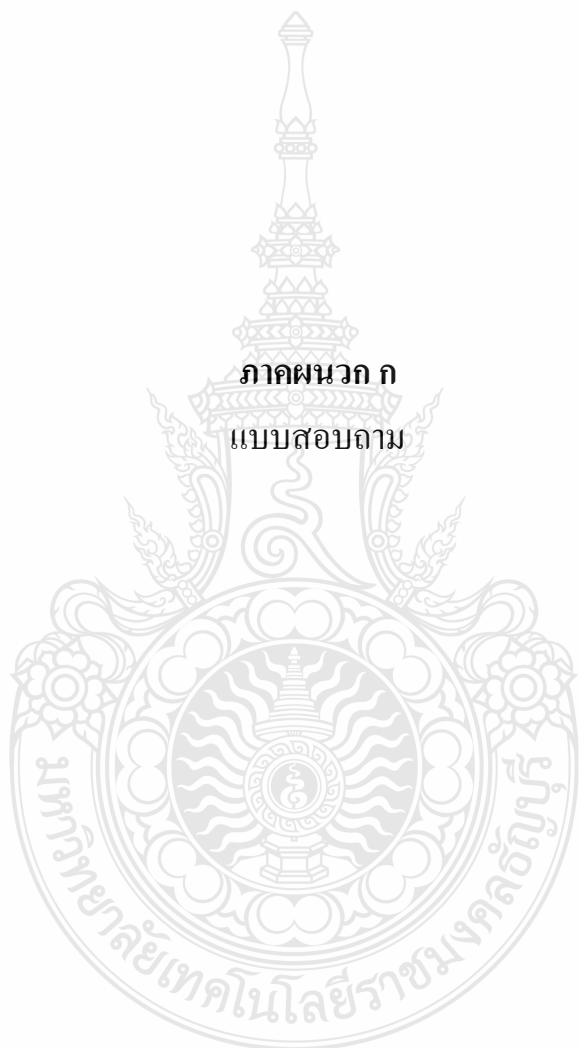
บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุภาพร ทรงสุจริตกุล และคณะ. 2551. **Talent Retention** กรณีศึกษากลุ่มผู้บริหารบริษัท ทู วิชั่นส์ จำกัด (มหาชน). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2547. **เอกสารประกอบการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 และ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เสริม ทศศรี. 2536. **การวัดผลการศึกษา.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์ และคณะ. 2544. **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนของรัฐ กรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี.** บทความวิจัย,วารสารวิจัยและพัฒนา มจร., 24(3), 311-326.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. 2546. **แนวปฏิบัติกระบวนการวัดและประเมินผล ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ บริษัท บุ๊ค พอยท์ จำกัด.
- อำภา กันทะเพ็ญ. 2546. **ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครสวรรค์. นครสวรรค์.**
- Bloom BS. 1982. **Human Characterstic and School Learning.** 2 nd ed. New York. Mc Grow-Hill Book Company.
- Flasherty,Rita M. and Reutzel Eilum. 1965. **Personality of High and Low Achierens in College.** The Journal of Educational Research, pp. 409-411
- Wuthiphong J. Somsri D. Sutthineum U. **Factors Influencing Clinical lerning behavior of nursing students.** Chonbure. Boromarajonani College of Nursing.Chonburi, 2008

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554
ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา
กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นสำหรับการศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี นอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาแล้ว ยังสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และได้รับทราบทัศนคติของนักเรียนที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือมายังนักเรียน กรุณาตอบแบบสอบถามโดยไม่ต้องกังวลใดๆ ทั้งสิ้น เพราะผู้ศึกษาจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับ และจะไม่มีการวิเคราะห์เป็นรายบุคคล แต่จะวิเคราะห์โดยภาพรวม จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ส่วนที่ 1 : บั๊จยัส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 17-18 ปี 2. 19 ปีขึ้นไป

3. นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในประเภทวิชา

1. ช่างอุตสาหกรรม 2. พณิชยกรรม
 3. คหกรรม 4. อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว

4. นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในระบบ

1. ระบบปกติ 2. ระบบทวิภาคี

5. นักเรียนมีเกรดเฉลี่ยสะสม

1. ต่ำกว่า 2.00 2. 2.01 – 3.00
 3. 3.01 – 4.00

ส่วนที่ 2 ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับทัศนคติ” ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ทัศนคติของนักเรียน		ระดับทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านความรู้						
1.	นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทดสอบ V-NET					
2.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET มีความสำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					
3.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
4.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET เหมาะสมกับประเภทวิชาของนักเรียน					
5.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET สามารถชี้วัดคุณภาพของการบริหารการศึกษาของสถานศึกษา					
ด้านปฏิบัติ						
6.	นักเรียนคิดว่าจำเป็นต้องเข้าร่วมการทดสอบ V-NET					
7.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET มีองค์ประกอบที่ใช้ในการวัดความสามารถอย่างยุติธรรม					
8.	นักเรียนทำการทดสอบ V-NET อย่างเต็มความสามารถ					
9.	นักเรียนคาดหวังกับผลการทดสอบ V-NET					
10.	นักเรียนเชื่อมั่นในคุณภาพของการทดสอบ V-NET					
ด้านพฤติกรรม						
11.	นักเรียนมีการเตรียมตัวในการเข้าร่วมการทดสอบ V-NET					
12.	นักเรียนมีการทบทวนบทเรียนในรายวิชาของการทดสอบ V-NET					

ทัศนคติของนักเรียน		ระดับทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
13.	นักเรียนมีการติดตามข่าวสารการทดสอบ V-NET					
14.	นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบของสถานศึกษา					
15.	นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบจากแหล่งอื่นๆ เช่น โรงเรียนกวดวิชา แบบทดสอบออนไลน์ (On-Line) R-Tutor ฯลฯ					
ด้านความรู้ของนักเรียน						
16.	การทดสอบ V-NET สามารถทดสอบความสามารถในการจดจำเนื้อหาความรู้ได้					
17.	การทดสอบ V-NET สามารถทดสอบความสามารถในการแปลความ ตีความเนื้อหาความรู้ได้					
18.	การทดสอบ V-NET สามารถทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหาของโจทย์ได้					
19.	การทดสอบ V-NET นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ภาคปฏิบัติมาปรับใช้ได้					
20.	การทดสอบ V-NET สามารถประมวลผลความรู้ตามหลักสูตรได้ครบถ้วน					
การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา						
21.	การทดสอบ V-NET สามารถประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาได้					
22.	การทดสอบ V-NET สามารถสะท้อนจุดเด่น จุดด้อยของการเรียนการสอนได้					
23.	การทดสอบ V-NET สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษาได้					

ทัศนคติของนักเรียน		ระดับทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
24.	การทดสอบ V-NET สามารถนำผลมาใช้ในการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพภายในได้อย่างต่อเนื่อง					
25.	การทดสอบ V-NET สามารถนำผลที่ได้มาจัดทำรายงานและเสนอผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้					
การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน						
26.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถนำมาใช้ในการประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของนักเรียน					
27.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถนำมาใช้ในการประเมินเพื่อค้นหาจุดบกพร่องของนักเรียนได้					
28.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถนำมาใช้ในการจัดอันดับความสามารถของนักเรียนในประเภทวิชาเดียวกันได้					
29.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถนำมาใช้เพื่อการตัดสินใจหรือสรุปคุณภาพของการเรียนรู้ของนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพสูง ต่ำ หรือควรปรับปรุงได้					
30.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการเรียนในอนาคตได้					

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

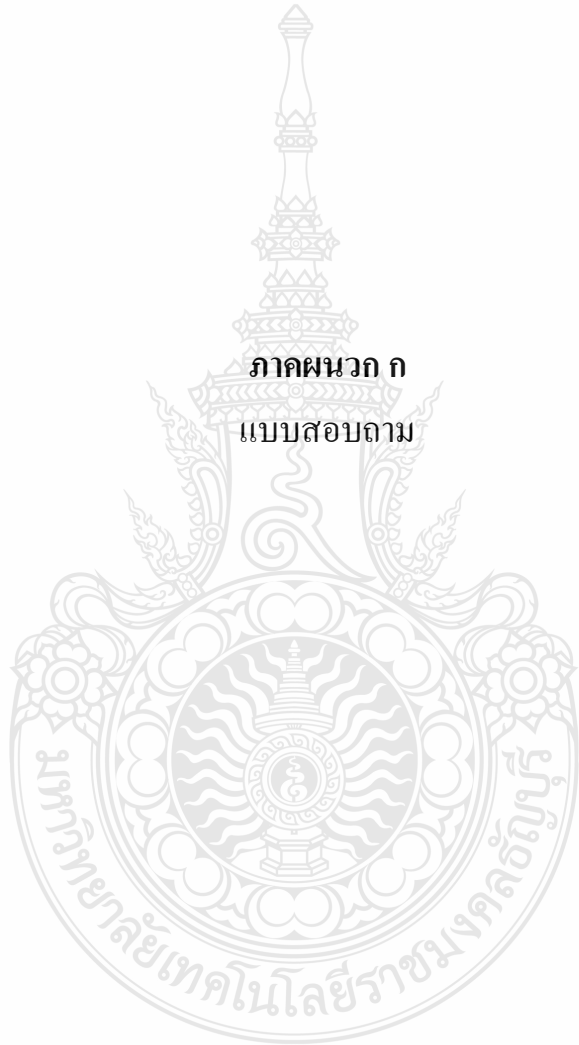
.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการกรอกข้อมูลการวิจัย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554
ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา
กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นสำหรับการศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี นอกจากนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาแล้ว ยังสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และได้รับทราบทัศนคติของนักเรียนที่เข้าร่วมการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือมายังนักเรียน กรุณาตอบแบบสอบถามโดยไม่ต้องกังวลใดๆ ทั้งสิ้น เพราะผู้ศึกษาจะเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้เป็นความลับ และจะไม่มีการวิเคราะห์เป็นรายบุคคล แต่จะวิเคราะห์โดยภาพรวม จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ส่วนที่ 1 : บั๊จยัส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 17-18 ปี 2. 19 ปีขึ้นไป

3. นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในประเภทวิชา

1. ช่างอุตสาหกรรม 2. พณิชยกรรม
 3. คหกรรม 4. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

4. นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในระบบ

1. ระบบปกติ 2. ระบบทวิภาคี

5. นักเรียนมีเกรดเฉลี่ยสะสม

1. ต่ำกว่า 2.00 2. 2.01 – 3.00
 3. 3.01 – 4.00

ส่วนที่ 2 ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ทางด้านอาชีวศึกษา
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับทัศนคติ” ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ทัศนคติของนักเรียน		ระดับทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านความรู้						
1.	นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทดสอบ V-NET					
2.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET มีความสำคัญในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา					
3.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต					
4.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET เหมาะสมกับประเภทวิชาของนักเรียน					
5.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET สามารถชี้วัดคุณภาพของการบริหารการศึกษาของสถานศึกษา					
ด้านปฏิบัติ						
6.	นักเรียนคิดว่าจำเป็นต้องเข้าร่วมการทดสอบ V-NET					
7.	นักเรียนคิดว่าการทดสอบ V-NET มีองค์ประกอบที่ใช้ในการวัดความสามารถอย่างยุติธรรม					
8.	นักเรียนทำการทดสอบ V-NET อย่างเต็มความสามารถ					
9.	นักเรียนคาดหวังกับผลการทดสอบ V-NET					
10.	นักเรียนเชื่อมั่นในคุณภาพของการทดสอบ V-NET					
ด้านพฤติกรรม						
11.	นักเรียนมีการเตรียมตัวในการเข้าร่วมการทดสอบ V-NET					
12.	นักเรียนมีการทบทวนบทเรียนในรายวิชาของการทดสอบ V-NET					

ทัศนคติของนักเรียน		ระดับทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
13.	นักเรียนมีการติดตามข่าวสารการทดสอบ V-NET					
14.	นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบของสถานศึกษา					
15.	นักเรียนให้ความสำคัญกับการจัดตัวข้อสอบจากแหล่งอื่นๆ เช่น โรงเรียนกวดวิชา แบบทดสอบออนไลน์ (On-Line) R-Tutor ฯลฯ					
ด้านความรู้ของนักเรียน						
16.	การทดสอบ V-NET สามารถทดสอบความสามารถในการจดจำเนื้อหาความรู้ได้					
17.	การทดสอบ V-NET สามารถทดสอบความสามารถในการแปลความ ตีความเนื้อหาความรู้ได้					
18.	การทดสอบ V-NET สามารถทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหาของโจทย์ได้					
19.	การทดสอบ V-NET นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ภาคปฏิบัติมาปรับใช้ได้					
20.	การทดสอบ V-NET สามารถประมวลผลความรู้ตามหลักสูตรได้ครบถ้วน					
การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา						
21.	การทดสอบ V-NET สามารถประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาได้					
22.	การทดสอบ V-NET สามารถสะท้อนจุดเด่น จุดด้อยของการเรียนการสอนได้					
23.	การทดสอบ V-NET สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษาได้					

ทัศนคติของนักเรียน		ระดับทัศนคติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
24.	การทดสอบ V-NET สามารถนำผลมาใช้ในการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพภายในได้อย่างต่อเนื่อง					
25.	การทดสอบ V-NET สามารถนำผลที่ได้มาจัดทำรายงานและเสนอผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้					
การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน						
26.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถนำมาใช้ในการประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของนักเรียน					
27.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถนำมาใช้ในการประเมินเพื่อค้นหาจุดบกพร่องของนักเรียนได้					
28.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถนำมาใช้ในการจัดอันดับความสามารถของนักเรียนในสาขาวิชาเดียวกันได้					
29.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถนำมาใช้เพื่อการตัดสินใจหรือสรุปคุณภาพของการเรียนรู้ของนักเรียนว่ามีประสิทธิภาพสูง ต่ำ หรือควรปรับปรุงได้					
30.	ผลของการทดสอบ V-NET สามารถเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการเรียนในอนาคตได้					

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการกรอกข้อมูลการวิจัย

ภาคผนวก ข
คู่มือการลงรหัส

คู่มือการลงรหัส

ที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ค่าของตัวแปร
1	No	เลขที่แบบสอบถาม	-
2	Gen	เพศ	1 ชาย 2 หญิง
3	Age	อายุ	1 17 – 18 ปี 2 19 ปีขึ้นไป
4	Course	ประเภทวิชา	1 ช่างอุตสาหกรรม 2 พณิชยกรรม 3 คหกรรม 4 อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
5	System	ระบบการศึกษา	1 ระบบปกติ 2 ระบบทวิภาคี
6	GPA	คะแนนเฉลี่ยสะสม	1 ต่ำกว่า 2.00 2 2.01- 3.00 3 3.01 – 4.00
7	A1	เข้าใจวัตถุประสงค์	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
13	A2	มีความสำคัญในการศึกษาต่อในระดับ อุดมศึกษา	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด

ที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ค่าของตัวแปร
14	A3	มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
15	A4	เหมาะสมกับประเภทวิชาของนักเรียน	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
16	A5	ชีวิตคุณภาพของการบริหารการศึกษาของสถานศึกษา	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
17	B6	จำเป็นต้องเข้าร่วมการทดสอบ V-NET	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
18	B7	มีองค์ประกอบที่ใช้ในการวัดความสามารถอย่างยุติธรรม	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด

ที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ค่าของตัวแปร
19	B8	ทำการทดสอบ V-NET อย่างเต็ม ความสามารถ	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
20	B9	คาดหวังกับผลการทดสอบ V-NET	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
21	B10	เชื่อมั่นในคุณภาพของการทดสอบ V-NET	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
22	C11	มีการเตรียมตัวในการเข้าร่วมการทดสอบ V-NET	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
23	C12	มีการทบทวนบทเรียนในรายวิชาของการ ทดสอบ V-NET	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด

ที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ค่าของตัวแปร
24	C13	มีการติดตามข่าวสารการทดสอบ V-NET	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
25	C14	ให้ความสำคัญกับการจัดซื้อสอบของสถานศึกษา	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
26	C15	ให้ความสำคัญกับการจัดซื้อสอบจากแหล่งอื่นๆ	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
27	D16	สามารถทดสอบความสามารถในการจดจำเนื้อหาความรู้ได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
28	D17	สามารถทดสอบความสามารถในการแปลความ ตีความเนื้อหาความรู้ได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด

ที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ค่าของตัวแปร
29	D18	สามารถทดสอบความสามารถในการแก้ไขปัญหาของโจทย์ได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
30	D19	สามารถนำประสบการณ์ภาคปฏิบัติมาปรับใช้ได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
31	D20	สามารถประมวลผลความรู้ตามหลักสูตรได้ครบถ้วน	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
32	E21	สามารถประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
33	E22	สะท้อนจุดเด่น จุดด้อยของการเรียนการสอนได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด

ที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ค่าของตัวแปร
34	E23	นำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษาได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
35	E24	นำผลมาใช้ในการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการประกันคุณภาพภายในได้อย่างต่อเนื่อง	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
36	E25	สามารถนำผลที่ได้มาจัดทำรายงานและเสนอผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
37	F26	สามารถนำมาใช้ในการประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของนักเรียน	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
38	F27	นำผลมาใช้ในการประเมินเพื่อค้นหาจุดบกพร่องของนักเรียนได้	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด

ที่	ชื่อตัวแปร	ความหมาย	ค่าของตัวแปร
39	F28	นำผลมาใช้ในการจัดอันดับความสามารถ ของนักเรียนในประเภทวิชาเดียวกัน	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
40	F29	นำผลมาใช้ในการตัดสินหรือสรุปคุณภาพ ของการเรียนรู้ของนักเรียน	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด
41	F30	สามารถเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการเรียน ในอนาคต	1 น้อยที่สุด 2 น้อย 3 ปานกลาง 4 มาก 5 มากที่สุด

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ - สกุล : นางสาวสุภาพร เพ็ชรธัญญกรณ์
- วัน เดือน ปี เกิด : 3 มีนาคม 2522
- ที่อยู่ : 17/12 ตำบลบางปรอก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
- ประวัติการศึกษา : ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนทุ่งโพวิทยา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) วิทยาลัยเทคนิคอุทัยธานี
ระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครสวรรค์
- โทรศัพท์ : 08-1752-4552
- อีเมล : krujoyaccpttc@gmail.com
- ประวัติการทำงาน : 19 มิถุนายน 2543 - 31 มีนาคม 2552 รับราชการ ตำแหน่งเจ้าพนักงาน
การเงินและบัญชี วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี
1 เมษายน 2552 - ปัจจุบัน รับราชการ ตำแหน่งครู วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี

